

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นายอภิชาติ ทองโคตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

M/12975b

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	
เลขทะเบียน.....	264496
เลขทะเบียน.....	2.
เลขเรียกหนังสือ.....	330 2163.0

2562

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม



ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เรื่องระบบเศรษฐกิจกับการพัฒนาประเทศ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย : นายอภิชาติ ทองโคตร

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ฉัตรชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาธ นื่องเฉลิม)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.พัชชวัฒน์ เหล่าสุวรรณ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ธีรชัย บุญมาธรรม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต.ดร.อรัญ ชุยกะเตี๋อง)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย : นายอภิชาติ ทองโคตร

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง

ปีการศึกษา : 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ (3) ศึกษาความพึงพอใจนักเรียนที่เรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม 2 ห้องเรียน คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 28 คน เป็นกลุ่มจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 35 คน เป็นกลุ่มที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า (1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.50/88.30 (2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการจัดการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความพึงพอใจ

ของนักเรียนต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระ
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : วิชาเศรษฐศาสตร์ กิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิค TGT



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

_____ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of Learning Activities by Team Game Tournament
on Economic for Matthayom Sueksa 3 Students.

Author : Mr. Apichart Thongkhot

Degree : Master of Education (Social Studies)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Acting Sub Lt. Dr. Aran Suikradueng

Year : 2019

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ABSTRACT

The purposes of the research were to; (1) develop learning activities Economic of Mathayom Sueksa 3 students by cooperating with TGT technique for efficiency 80/80.; (2) compare learning achievement Economic of Mathayom Sueksa 3 students by cooperative learning management, TGT technique and normal learning management and; (3) study the satisfaction of students studying Economic of Mathayom Sueksa 3 students by cooperative learning management, TGT technique. The sample group included 28 students in Mathayom Sueksa 3/1 and 35 students in Mathayom Sueksa 3/2, acquired by random sampling. The research tools are learning management plans, Learning achievement test and satisfaction questionnaires. The research statistics were: Mean, Percentage, standard deviation and t-test.

The research findings showed that; (1) Development of cooperative learning techniques TGT in Economics of Mathayom Sueksa 3 students with the efficiency of 90.50 / 88.30.; (2) The result of comparison of learning achievement by cooperative learning management of TGT technique when comparing between learning management by cooperative learning technique management TGT and normal learning management the post-test scores of students found that the post-test scores by using cooperative learning techniques TGT of Mathayom Sueksa 3 students is higher than normal learning

management With statistical significance at the level of .05. and; (3) Satisfaction with the development of cooperative learning activities TGT technique in economics Of Mathayom Sueksa 3 students as a whole. Students were satisfied at the highest level.

Keywords : Economics Learning Activities TGT Techniques



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.อรุณ ชูยกระเดื่อง ที่ให้คำปรึกษา มาโดยตลอด ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย พร้อมทั้งตรวจสอบและประเมินเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณโรงเรียนบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ที่อำนวยความสะดวกในเรื่องสถานที่ และกลุ่มตัวอย่าง สนับสนุนในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณสมาชิกครอบครัว ทองโคตร ที่ส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจในการทำวิจัยด้วยดีตลอดมา คุณความดีของงานวิจัยนี้ขอมอบแด่ บุพการี ครู อาจารย์ ผู้ประสาทวิชา และผู้มีพระคุณที่ส่งเสริม สนับสนุน ให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดมา

นายอภิชาติ ทองโคตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ค
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	7
2.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT	15
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้	38
2.4 ประสิทธิภาพของสื่อ.....	41
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	43
2.6 ความพึงพอใจ	46
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	48
2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	53
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	54
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	54

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	55
3.4 รูปแบบการวิจัย	61
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	62
หัวเรื่อง	หน้า
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	68
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	71
5.1 สรุปผลการวิจัย	71
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	71
5.3 ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก.....	81
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
ภาคผนวก ข การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	103
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
ประวัติผู้วิจัย.....	111

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	13
โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือตำบลบรบืออำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม	
3.1	55
แผนการจัดการเรียนรู้.....	
3.2	58
การวิเคราะห์ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	
3.3	61
จำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	
4.1	68
ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
4.2	68
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังเรียนนักเรียน	
4.3	69
ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่3.....	
ข.1	69
ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรม	

ฎ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT.....	104
ข.2 ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจ วิชาเศรษฐศาสตร์ พอเพียงของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT.....	106
ค.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	108
ค.2 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	109
ค.3 การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	110



สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	53

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสร้างเยาวชนให้เป็นคนดีมีสติปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือ ศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้เป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะ ที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้เกิดในสังคมไทย และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจการดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคมการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและเข้าใจถึงพัฒนาการเปลี่ยนแปลงยุคสมัยกาลเวลาตามเหตุปัจจัยต่างๆ เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่น มีความอดทนอดกลั้น ยอมรับในความแตกต่างและมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม ให้แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ การนำหลักธรรมคำสอนไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเองและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม และส่วนรวม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-5)

ความสัมพันธ์ทางวิชาเศรษฐศาสตร์เป็นสาระสำคัญ ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต้องศึกษาให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อให้รู้ถึงความเข้าใจทั้งเหตุและผลซึ่งจะทำให้เราสามารถพยากรณ์ต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ รวมทั้งยังเป็นการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์และสังคมได้ในการตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด มาใช้ในการบริหาร

อย่างมีคุณภาพสูงสุด อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงการพึ่งพาทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงการแข่งขัน และการประสานประโยชน์ทางระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกลไกราคาในระบบเศรษฐกิจ เศรษฐกิจพอเพียง การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ อุปสงค์ อุปทาน ราคาดุลยภาพ และตลาดรวมทั้งนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันโดยช่วยให้สามารถเลือกซื้อหรือใช้ และบริโภคสินค้าที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด รู้จักใช้ รู้จักออม และการที่นักเรียนจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้นั้นควรมีการสอนที่มีความเหมาะสม มาช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น เช่น การสอนแบบร่วมมือที่จะช่วยให้นักเรียนรวมกลุ่มการทำงาน ช่วยกันศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักเรียนขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และความเข้าใจให้แก่กันนักเรียนมากยิ่งขึ้น

สรุปความสำคัญของวิชาเศรษฐศาสตร์ว่าเป็นวิชาที่ใช้อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ทางเศรษฐกิจ โดยเน้นศึกษาวิธีการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่มวลมนุษย์ถ้าเราลองตั้งคำถามขึ้นมา เพื่อถามตัวเองว่าทำอย่างไรคนเราถึงจะร่ำรวยมีความอยู่ดีกินดีทำไม คนเราจึงจะต้องมีการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ ทำไมราคาสินค้าจึงราคาถูกแพงไม่เท่ากันทำไม คนเราจึงจะต้องมีการเลือกและการตัดสินใจก่อนที่จะซื้อ และทำไมรัฐบาลจึงมีนโยบายต่างๆ เช่น นโยบายเรียกเก็บภาษีจากประชาชนทั้งที่ทำให้รายได้ของประชาชนตกต่ำลง ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับทางเศรษฐกิจของประเทศทั้งสิ้นและศาสตร์ที่จะเข้าใจ และใช้อธิบายเพื่อแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดีก็คือ วิชาเศรษฐศาสตร์นั่นเอง

จากการศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในโรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่านักเรียนยังไม่ให้ความสำคัญกับวิชาเศรษฐศาสตร์เท่าที่ควร รวมไปถึงยังไม่เข้าใจในรายละเอียดของวิชาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ โดยวัดจากผลการเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ต่ำและนักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในการทำงานเป็นกลุ่ม ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยยังขาดแนวคิดที่ว่าเมื่อเราได้รับประโยชน์จากเพื่อน เพื่อนก็จะได้รับประโยชน์จากเรา ความสำเร็จของกลุ่ม คือ ความสำเร็จของแต่ละคน ขาดการยอมรับว่าแต่ละคนในกลุ่มต่างๆ มีความสามารถและมีความสำคัญต่อกลุ่มทุกคน และทุกคนในกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือและมีส่วนร่วมในงานของกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน และนักเรียนยังขาดทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลาที่ทำงานเป็นกลุ่ม ขาดทักษะการทำงานเป็นทีม นักเรียนมีบทบาทในการเรียนไม่เท่ากัน ไม่มีการกระตุ้นให้นักเรียนให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขาดการช่วยเหลือกันในกิจกรรมการเรียนรู้ แท้จริง การจัดการเรียน

การสอนก็เป็นไปตามที่กล่าวไว้ในตำรามุ่งการท่องจำมากกว่าการคิด วิเคราะห์ และปฏิบัติ อาจทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ไม่ค่อยเกิดการพัฒนาด้านเจตคติและทักษะพิสัยเป็นการสอนที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ความรู้ที่ได้รับจากการฟังเพียงอย่างเดียวอาจลืมง่ายเป็นความทรงจำที่ไม่ถาวรผู้สอนต้องรู้จักการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เพื่อไม่ให้ผู้ฟังสูญเสียความสนใจ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษามหาสารคาม, 2555, น. 6)

แต่จากการสังเกตและประเมินของผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้ตระหนักถึงการแก้ปัญหาดังกล่าว จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT (Team Game Tournaments) จึงได้ศึกษาแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีนักจิตวิทยาในกลุ่มปัญญานิยมเจ้าของทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา คือ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเพราะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความสำคัญที่กล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้รูปแบบกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์และรูปแบบกลุ่มเกมแข่งขัน เรียนและทำงานด้วยกันเป็นกลุ่ม โดยมีจุดหมายเดียวกัน ช่วยกันภายในกลุ่ม ผู้ที่เรียนเก่งช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนกว่า และต้องยอมรับซึ่งกันและกันเสมอความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม การแข่งขันแบบ TGT ไม่เหมือนกับการแข่งขันทางการเรียนแบบอื่น ที่มักเน้นแต่นักเรียนที่เก่งเท่านั้นจึงมีโอกาสแข่งขันแต่ใน TGT ทั้งผู้เรียนเก่งและไม่เก่งที่ร่วมทีมต่างต้องแข่งขันและได้รับคำชมเชยในผลสำเร็จเท่าเทียมกัน (ทีศนา แชมมณี, 2553, น. 268-269)

การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TGT หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบการแข่งขันเป็นทีมที่จัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยที่คละกันตามความรู้ความสามารถของนักเรียน ทำงานร่วมกันกลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้แข่งขันกันในเกมที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดสอบความรู้โดยใช้เกมแข่งขันประกอบกิจกรรมการแข่งขันของนักเรียนระหว่างเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ความสามารถรายบุคคลและความสามารถของสมาชิกในการค้นหาคำตอบและความรู้ คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของสมาชิกแต่ละคน ในลักษณะการแข่งขันตัวต่อตัวกับทีมอื่น นำเอามาบวกเป็นคะแนนเป็นคะแนนรวมของทีม สมาชิกในกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อ

ความสำเร็จของกลุ่ม และกลุ่มได้คะแนนสูงจะได้รับรางวัลตอบแทน แต่คะแนนของกลุ่มจะไม่นำมาเป็นคะแนนวิชาการ คะแนนวิชาการได้จากการทดสอบรายบุคคล (นิตยา เจริญนิเวศนุกุล, 2541, น. 8-10)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการสร้าง และศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยหวังว่าผลการศึกษารั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นอันจะเกิดประโยชน์สูงสุดให้กับผู้เรียนต่อไป



1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ให้มีประสิทธิภาพ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจนักเรียนที่เรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มี 9 ห้องเรียน จำนวน 293 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม 2 ห้องเรียน โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งกลุ่มนักเรียนตามนักเรียน 9 ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มห้องเรียน 1 ห้อง ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 35 คน เป็นห้องควบคุม และอีก 1 ห้อง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 28 คน เป็นห้องทดลอง

1.4.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ มีวิธีสอน แบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่

- 1) วิธีการสอนแบบเทคนิค TGT
- 2) วิธีการสอนแบบปกติ

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2) ความพึงพอใจ

1.4.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษาพุทธศักราช 2551 โรงเรียนบรบือ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม วิชาเศรษฐศาสตร์

1.4.4 สถานที่และระยะเวลาการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบรบือ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT” หมายถึง เป็นเทคนิครูปแบบหนึ่งในการสอนแบบร่วมมือเหมาะสำหรับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวองค์ประกอบ 5 ขั้นตอนของ TGT คือ

1. การนำเข้าสู่บทเรียนเป็นกิจกรรมเมื่อเริ่มต้นการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เข้าใจความหมายของบทเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น รู้ว่าต่อไปจะเรียนเรื่องอะไร และสามารถนำเอาความรู้และเทคนิคที่มีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนที่เรียน

2. การสอน เป็นการนำเสนอความคิดรวบยอดใหม่หรือบทเรียนใหม่ อาจเป็นการสอนตรงหรือจัดในรูปแบบของการอภิปราย หรือกลุ่มนักศึกษา

3. การจัดทีม เป็นขั้นตอนการจัดกลุ่ม หรือจัดทีมของนักเรียน โดยจัดให้คละกันทั้งเพศ และความสามารถและทีมจะต้องช่วยกันและกันในการเตรียมความพร้อมและความเข้มแข็งให้สมาชิกทุกคน

4. การแข่งขัน การแข่งขันมักจัดในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน ซึ่งจะใช้คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาในข้อ 1 และผ่านการเตรียมความพร้อมของทีมมาแล้วการจัดโต๊ะแข่งขันจะมีหลายโต๊ะแต่ละโต๊ะจะมีตัวแทนของกลุ่ม/ทีมแต่ละทีมมารวมแข่งขัน ทุกโต๊ะการแข่งขันควรเริ่มดำเนิน

5. การสรุปบทเรียนเป็นการนำคะแนนการแข่งขันแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม แจ้งผลการแข่งขันโดยให้ตัวแทนที่ออกไปแข่งขันมานำเสนอต่อสมาชิก พร้อมกับกล่าวชมกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

“ประสิทธิภาพ (Efficiency)” หมายถึง ความสามารถการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTรายวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งด้านกระบวนการและผลลัพธ์ทางการเรียนที่ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 80/80

1. 80 ตัวแรก หรือ E1 หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ

2. 80 ตัวหลัง หรือ E2 หมายถึง นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึงคะแนนที่ได้จากการทดสอบรายวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก และได้ผ่านการตรวจสอบค่าความยากง่าย ค่าความเชื่อมั่น ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแล้ว

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมเชิงบวก ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้เรียนในวิชา เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วัดความพึงพอใจโดยใช้แบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.6.1 ครูสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนต่อไป

1.6.2 โรงเรียนสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผน บริหารจัดการด้านการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชา เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 17-22) มุ่งพัฒนา ผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองของโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียน การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ

2.1.1 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและ มาตรฐานการเรียนรู้เป็นหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและจัดการเรียนรู้

2.1.1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

2.1.2 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

2.1.2.1 มีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.2.2 มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารการคิดการแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต

2.1.2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย

2.1.2.4 มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกยึดมั่นในวิถีชีวิตของการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

2.1.3 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

2.1.3.1 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการดังนี้

1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิดความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่างๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2) ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์การคิดอย่างสร้างสรรค์การคิดอย่างมีวิจารณญาณการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นกับตนเองและสังคมรวมทั้งสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันการเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลการจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม การรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่างๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้การสื่อสารการทำงานการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

2.1.3.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกดังนี้

- 1) รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
- 2) ซื่อสัตย์สุจริต
- 3) มีวินัย
- 4) ใฝ่เรียนรู้
- 5) อยู่อย่างพอเพียง
- 6) มุ่งมั่นในการทำงาน
- 7) รักความเป็นไทย
- 8) มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

2.1.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.1.4.1 ความสำคัญของการเรียนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ประกอบจากหลายแขนงวิชาจึงมีลักษณะเป็นลักษณะวิทยาการโดยการนำวิทยาการจากแขนงวิชาต่างๆ ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์มาหลอมรวมเข้าด้วยกัน ได้แก่ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ จริยธรรม ประชากรศึกษา สิ่งแวดล้อม ศึกษารัฐศาสตร์ สังคมวิทยา ปรัชญา และศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเป็นพลเมืองดีให้แก่ผู้เรียนโดยมีเป้าหมายของการพัฒนาความเป็นพลเมืองดี ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมศักยภาพการเป็นพลเมืองดีให้แก่ผู้เรียน โดยมีเป้าหมายของการพัฒนาความเป็นพลเมืองดี ดังนั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่างๆ

1) ด้านความรู้จะให้ความรู้แก่ผู้เรียนในเนื้อหาสาระความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของวิชาต่างๆ ในสาขาสังคมศึกษาตามขอบเขตที่กำหนดไว้ในแต่ละระดับชั้นในลักษณะการบูรณาการ

2) ด้านทักษะกระบวนการผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาให้เกิดทักษะและกระบวนการต่างๆ เช่น ทักษะทางวิชาการและทักษะทางสังคม

3) ด้านเจตคติและค่านิยมกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมจะช่วยพัฒนาเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับประชาธิปไตยและความเป็นมนุษย์เช่น รู้จักตนเองพึ่งตนเองซื่อสัตย์สุจริตมีวินัยมีความกตัญญูรักเกียรติภูมิแห่งตน มีนิสัยในการเป็นผู้ผลิตที่ดีมีความพอดีในการบริโภคเห็นคุณค่าของการทำงานรู้จักคิดวิเคราะห์รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มเคารพสิทธิ์ของผู้อื่นและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมีความสำคัญกับท้องถิ่นและรักประเทศชาติเห็นคุณค่าอนุรักษ์ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมศรัทธาในหลักธรรมของศาสนาและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขสังคมศึกษาเป็นวิชาที่ว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางสังคมและธรรมชาติมุ่งส่งเสริมทางการแสวงหาความรู้ให้รู้จักคิดหาเหตุผลและดุลยพินิจฝึกให้ศึกษาเป็นอิสระฝึกทักษะและนิสัยพร้อมทั้งอบรมพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

2.1.4.2 สาระการเรียนรู้ในวิชาเศรษฐศาสตร์

วิชาเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่ศึกษาถึงพฤติกรรมของมนุษย์เกี่ยวกับการเลือกใช้ทรัพยากรการผลิตที่มีอยู่อย่างจำกัดมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายและจำหน่ายจ่ายแจกไปยังบุคคลกลุ่มต่างๆของสังคมหนึ่งๆ เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีอยู่อย่างไม่จำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเช่นการผลิตการแจกจ่าย รวมถึงการบริโภคสินค้าและบริการ การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดจะมีประสิทธิภาพการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพและการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1) คุณภาพผู้เรียนหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.1) มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปโลกด้วยการศึกษาประเทศไทย

1.2) เปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ ในโลกเพื่อพัฒนา

แนวคิดเรื่องการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

1.3) มีทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นนักคิดอย่างมีวิจารณญาณได้รับ

การพัฒนาแนวคิดและขยายประสบการณ์

1.4) เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ
ในโลกได้แก่เอเชียออสเตรเลียโอเชียเนีย แอฟริกายุโรปอเมริกาเหนืออเมริกาใต้

1.5) ด้านศาสนาคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมความเชื่อขนบธรรมเนียม
ประเพณีวัฒนธรรมการเมืองการปกครองประวัติศาสตร์กับภูมิศาสตร์ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์
และสังคมศาสตร์

1.6) รู้และเข้าใจแนวคิด การวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตสามารถ
นำมาใช้เป็น

1.7) ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและวางแผนการดำเนินงานได้
อย่างเหมาะสม

2) คุณภาพของผู้เรียนหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.1) มีความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปของโลกอย่างกว้างขวางและ
ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.2) เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรมปฏิบัติตามหลักธรรมของ
ศาสนาที่ตนนับถือรวมทั้งมีค่านิยมอันพึงประสงค์สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
รวมทั้งมีเสรีภาพเพื่อการศึกษาต่อไปในขั้นสูงตามความประสงค์

2.3) มีความรู้เรื่องภูมิปัญญาไทยความภูมิใจในความเป็นไทย
ประวัติศาสตร์ของชาติไทยยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข

2.4) มีนิสัยที่ดีในการบริโภคเลือก ตัดสินใจบริโภคได้อย่างเหมาะสม
มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อมมีความรักท้องถิ่นและ
ประเทศชาติมุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้กับสังคม

2.5) มีความรู้สามารถในการจัดการเรียนรู้ของตนเองซึ่งนำตนเองได้
และสามารถแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในสังคมได้ตลอดชีวิต

2.1.5 โครงสร้างเวลาเรียน

โรงเรียนบรบือ ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 2.1

โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชม.)	น้ำหนัก คะแนน (30)
1	กลไกราคาใน ระบบเศรษฐกิจ	ส 3.1 ม.3/1	1. ความหมายและประเภทของตลาด 2. ความหมายและตัวอย่างของอุปสงค์ และอุปทาน 3. ความหมายและความสำคัญของกลไก ราคาและการกำหนดราคาในระบบ เศรษฐกิจ 4. หลักการปรับและเปลี่ยนแปลงราคา สินค้าและบริการ	3	10
2	เศรษฐกิจ พอเพียงกับการ พัฒนาประเทศ	ส 3.1 ม.3/2 ม.3/3	1. สสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาของ ท้องถิ่นทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม 2. วิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นตาม ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง 3. แนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนา ท้องถิ่น ตามปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	5	10

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชม.)	น้ำหนัก คะแนน (30)
			4. แนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงกับ การพัฒนาในระดับต่างๆ		
			5. หลักการสำคัญของระบบสหกรณ์		
			6. ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียงกับหลักการและระบบของ สหกรณ์เพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนา เศรษฐกิจชุมชน		
3	บทบาทของ รัฐบาลในการ พัฒนาประเทศ	ส 3.2 ม.3/1 ม.3/2 ม.3/4 ม.3/5	1. บทบาทหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนา ประเทศในด้านต่างๆ 2. บทบาทหน้าที่และกิจกรรมทาง เศรษฐกิจของรัฐบาล เช่น การผลิต สินค้า 3. บทบาทอื่นของรัฐบาลในระบบ เศรษฐกิจในสังคมไทย 4. นโยบายและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของรัฐบาล 5. ผลกระทบที่เกิดจากภาวะเงินเฟ้อ เงินฝืด ความหมาย สาเหตุและแนว ทางแก้ไขภาวะเงินเฟ้อเงินฝืด 6. สภาพและสาเหตุปัญหาการว่างงาน 7. ผลกระทบจากปัญหาการว่างงาน 8. แนวทางการแก้ไขปัญหาการว่างงาน	4	10
		รวม		12	30

จากโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ
วัฒนธรรม โรงเรียนบรบือ ตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
เขต 26 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการกำหนดคำอธิบายรายวิชาดังนี้

2.1.6 สารที่ 3 เศรษฐศาสตร์

ศึกษาความหมายและความสำคัญของกลไกการรวมถึงการกำหนดราคาในระบบเศรษฐกิจกำหนดค่าจ้างและราคา และการแทรกแซงราคาของภาครัฐบาลระบบเศรษฐกิจของโลก ปัจจุบันผลดีและผลเสียของระบบเศรษฐกิจแบบต่างๆ ตลาดและประเภทของตลาด ข้อดีและข้อเสียของตลาดประเภทต่างๆ การกำหนดราคาตามอุปสงค์และอุปทานการกำหนดราคาในเชิงกลยุทธ์ที่มีในสังคมไทยการกำหนดค่าจ้างกฎหมายที่เกี่ยวข้องและอัตราค่าจ้างแรงงานในสังคมไทยบทบาทของรัฐในการแทรกแซงราคาและการควบคุมราคาเพื่อการแจกจ่ายและจัดสรรในทางเศรษฐกิจ

ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่องการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองและครอบครัวการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในภาคเกษตร อุตสาหกรรมการค้าและบริการปัญหาการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาโดยการศึกษาวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ผ่านมาการพัฒนาประเทศที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบันวิวัฒนาการของสหกรณ์ในประเทศไทยความหมายความสำคัญและหลักการของระบบสหกรณ์ในประเทศไทยตัวอย่างและประเภทของสหกรณ์ในประเทศไทยความสำคัญของระบบสหกรณ์ในประเทศไทยตัวอย่างและประเภทของสหกรณ์ในประเทศไทยความสำคัญของระบบสหกรณ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจในชุมชนและประเทศ ปัญหาทางเศรษฐกิจในชุมชนแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนตัวอย่างของการรวมกลุ่มที่ประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจของชุมชน

ศึกษาบทบาทหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ วิเคราะห์การเงินการคลังงบประมาณบทบาทของนโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาลในด้านการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจการรักษาดุลการค้าระหว่างประเทศการแทรกแซงราคาและการควบคุมราคารายรับและรายจ่ายของรัฐบาลที่มีผลต่องบประมาณนี้สาธนาการพัฒนาทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของประชาชน นโยบายการเก็บภาษีประเภทต่างๆ และการใช้จ่ายของรัฐแนวทางการแก้ปัญหาการว่างงานความหมายสาเหตุและผลกระทบที่เกิดจากภาวะทางเศรษฐกิจเช่น

เงินเพื่อเงินฝืดตัวชี้วัดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น GDP GNP รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลแนวทางการแก้ปัญหาของนโยบายการเงินการคลัง

ศึกษาวิเคราะห์เศรษฐกิจระหว่างประเทศวิวัฒนาการของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ไทยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจของประเทศผลกระทบของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีต่อพาสปอร์ตเกษตรภาคอุตสาหกรรมภาคการค้าและบริการการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศในเวทีการเงินโลกที่มีผลกับประเทศไทยแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวข้องการค้าระหว่างประเทศบทบาทขององค์กรความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญในภูมิภาคต่างๆ ของโลกเช่น WTO NAFTA, EU, IMF, ADB, OPEC, FTA, APEC ในระดับต่างๆ เขตเสรีนิยมเศรษฐกิจปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่การพึ่งพาการแข่งขันการขัดแย้งและการประสานประโยชน์ขอทางเศรษฐกิจตัวอย่างเหตุการณ์ที่นำไปสู่การพึ่งพาการแข่งขันผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศมีปัจจัยต่างๆ ที่นำไปสู่การพึ่งพาการแข่งขันการขัดแย้งและการประสานประโยชน์ทางเศรษฐกิจวิถีการคิดกันทางการค้าในการค้าระหว่างประเทศ

สรุปได้ว่าการศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์นั้นคือการวิเคราะห์ผลดีและผลเสียของระบบเศรษฐกิจแบบต่างๆ การนำเอาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเองและครอบครัว รวมไปถึงการศึกษาด้านการเงินการคลังและงบประมาณบทบาทนโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาลวิวัฒนาการของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ของไทยปัจจัยทางเศรษฐกิจด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจของประเทศผลกระทบทางการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจของประเทศที่มีต่อภาคการเกษตรภาคอุตสาหกรรมภาคการค้า และบริการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ผู้ที่จะสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพให้เกิดในฐานะผู้ผลิตและผู้บริโภคได้

2.2 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTGT

การเรียนรู้แบบร่วมมือมีการใช้ชื่อหรือแปลรูปศัพท์จากคำว่า Cooperative Learning เช่น การเรียน แบบร่วมมือกันเรียนรู้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, น. 122) การเรียนแบบสหกิจ (สุนันทา ชัยศิริ, 2546, น. 18) ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเริ่มมาตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด รูปแบบการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนอนุญาตให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันในรูปแบบ

กลุ่มตามโอกาสที่ครูได้รับมอบหมายให้ (Slavin, 1990, p. 60) มีการสนทนาโต้ตอบกันในกลุ่มอภิปรายการทำงานกลุ่ม ในเรื่องต่างๆ มีการเปลี่ยนกันเป็นผู้นำกลุ่มซึ่งวิธีการดังนี้ไม่มีโครงสร้างและรูปแบบที่แน่นอนประมาณปี ค.ศ 1970 ได้มีนักศึกษานำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้ใช้ในการเรียนรู้ได้จริงและได้เผยแพร่ไปอย่างกว้างขวาง ได้มีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2533 , น. 4) ได้กล่าวว่า ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกันมารวมกันทำงานกลุ่มเล็ก ๆ ตามปกติจะมีกลุ่มละ 4 คนเป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คนเรียนปานกลาง 2 คนและเรียนอ่อน 1 คนผลการเรียนของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน โดยตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยทั้งกลุ่มตอนที่ 2 จะพิจารณาจากคะแนนสอบเป็นรายบุคคลการสอบทั้ง 2 ครั้งนักเรียนต่างคนต่างสอบแต่ขณะที่เรียนต้องร่วมมือกันครูจะใช้การให้รางวัลเป็นการเสริมแรงโดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่ครูกำหนดให้

บุญชม ศรีสะอาด (2541, น. 122) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการเรียนรู้ร่วมมือกันในกลุ่มเพื่อให้ตนเองและสมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้ตามจุดหมายของบทเรียนที่กำหนด โดยกลุ่มจะมีประสพผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จในการเรียนรู้เช่นเดียวกัน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544, น. 116) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมนั้นคือให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะเป็นประชาธิปไตยมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546, น. 134) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียน ได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจนมีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิด มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สุนันทา ชัยศิริ (2546, น. 19) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนรวมกลุ่มกันทำงานสมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกันนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้เกิดผลดีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีทักษะการอยู่ร่วมกันทางสังคมของนักเรียน

ทิตินา แคมมณี (2551, น. 98) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า คือการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 ถึง 6 คนช่วยเหลือกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม

Joyce and Weil (1986) ได้กล่าวว่าเทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้เป็นเทคนิคที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านสติปัญญาและสังคมนอกจากนี้เทคนิคการร่วมมือกันเรียนรู้อย่างช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสติปัญญาให้เกิดการเรียนรู้จนบรรลุถึงความสามารถสูงสุดได้ โดยมีเพื่อนในวัยเดียวกันย่อมจะมีการใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจง่ายกว่าครูผู้สอน

Johnson and Johnson (1990, pp. 6-7) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันนักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

Slavin (1990, p. 5) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกันในการเรียนและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อความสำเร็จของกลุ่ม ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่มและความสำเร็จของกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่จักเกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล เพราะมีความหมายต่อความสำเร็จในกลุ่มมาก สรุปความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มโดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้สมาชิกทุกคน ในกลุ่มประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันในกลุ่มโดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยเหลือกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ รวมถึงรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันเคารพในความคิดเห็นของตนเองและของผู้อื่นสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น

และมีคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีค่านับผิดชอบต่อการรู้ของตนเองและสมาชิกในกลุ่มเพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องซึ่งครู ผู้สอนต้องนำทฤษฎีต่างๆ เหล่านี้ มาช่วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพตามที่ (Slavin, 1990, pp. 16-19) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้นักเรียน เรียนได้ดีกว่าการเรียนแบบกลุ่มเดิมซึ่งมีทฤษฎีดังต่อไปนี้

2.2.1.1 ทฤษฎีแรงจูงใจเป็นเทคนิคจูงใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเน้นรางวัลเป็นโครงสร้าง และเป้าหมายในการปฏิบัติที่มีลักษณะเฉพาะ 3 อย่าง คือการร่วมมือกันปรับปรุง เป้าหมายเฉพาะบุคคล การแข่งขันการกำหนดเป้าหมายรายบุคคล และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ความพยายามไปสู่เป้าหมายการใช้เทคนิคแรงจูงใจจากโครงสร้างเป้าหมายทำให้สมาชิกต้องระลึกเสมอว่าทำอะไรให้กลุ่มประสบผลสำเร็จสำเร็จซึ่งมีความสำคัญมากการเสริมกำลังใจของกลุ่มด้วยการให้สมาชิกทำงานเต็มความสามารถ ทำให้การปฏิบัติงานบรรลุผลตามเป้าหมาย และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและผลตอบแทนที่คุ้มได้รับยังเป็นการเสริมแรงทางสังคมด้วย (อารี พันธมณี, 2540, น. 189-200) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแรงจูงใจในการเรียนดังนี้

1) การชมเชยและการตำหนิตั้งการชมเชยและการตำหนิจะมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กทั้งสองอย่างจากการพิจารณาโดยละเอียดเกี่ยวกับอิทธิพลการชมเชยและการตำหนิปรากฏว่า โดยทั่วไปแล้วการชมเชยจะให้ดีกว่าการตำหนิบ้างเล็กน้อยเด็กโตชอบการชมเชยมากกว่าการตำหนิการชมเชยและการตำหนิมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็กหญิงน้อยกว่าเด็กชายส่วนเด็กที่เรียนรู้เมื่อถูกตำหนิจะมีความพยายามมากกว่าได้รับคำชมเชย

2) การทดสอบบ่อยครั้งจะแนบจากการทดสอบจะเป็นสิ่งจูงใจมีความหมายต่อนักเรียนเป็นอย่างมากการสอบบ่อยครั้งจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3) การค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองครูควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเองด้วยการเสนอแนะหรือกำหนดหัวข้อที่จะทำให้นักเรียนสนใจใฝ่รู้ เพื่อให้เด็กค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองอย่างไรก็ตามการกำหนดหัวข้อต้องคำนึง อย่าให้ยากจนเกินความสามารถหรือต้องใช้เวลาอันเกินไปเพราะจะทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและหมดความสนใจต่อการเรียน

4) วิธีการที่แปลกใหม่ควรหาวิธีการที่แปลกใหม่เพื่อสร้างความสนใจ โดยใช้วิธีการใหม่ซึ่งนักเรียนไม่คาดคิดหรือมีประสบการณ์มาก่อนเช่นการให้นักเรียนร่วมมือ การวางเค้าโครงการประเมินผลการเรียนการสอนให้นักเรียนช่วยกันคิดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งแปลกไปกว่าที่เคยทำวิธีการใหม่จะช่วยให้เด็กเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจในการเรียน

5) ตั้งรางวัลสำหรับงานที่มอบหมาย ครูควรตั้งรางวัลไว้ล่วงหน้าในงานที่นักเรียนทำสำเร็จเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนพยายามมากยิ่งขึ้น และการให้รางวัลก่อนการเรียนรู้เพื่อให้เด็กทราบถึงการเรียนรู้ใหม่ ครูควรพยายามให้เด็กมีโอกาสได้รับแรงเสริมอย่างทั่วถึงกันไม่ควรเน้นเฉพาะผู้ชนะการแข่งขันเท่านั้นแต่อาจให้รางวัลในการแข่งขันกับตนเองก็ได้

6) ตัวอย่างจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยคาดไม่ถึงถึงการยกตัวอย่างประกอบการสอนควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยแล้วเพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

7) เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้มาก่อนการเอาสิ่งใหม่ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อนจะทำให้เข้าใจง่ายและชัดเจนขึ้นซึ่งจะทำให้เด็กสนใจบทเรียนมากขึ้นเพราะคาดหวังว่าจะได้นำเอาสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์และเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป

8) เกมและการเล่นละคร การจัดการเรียนรู้ที่เด็กได้ปฏิบัติจริงจังทั้งในการเล่นและการแสดงละครทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและช่วยให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

9) สถานการณ์ที่ทำให้เด็กไม่ปรารถนา สถานการณ์ที่ทำให้เด็กเบื่อไม่พอใจขัดแย้ง ควรหาทางลดหรือขจัด เพราะเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ และอาจทำให้ไม่เข้าใจบทเรียนได้ ฉะนั้นในการเรียนการจัดการเรียนรู้ครูควรสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียนให้สนใจเรียนก่อนจึงจะเรียน ได้ดีการนำเอาหลักการ ทฤษฎีและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาทั้งหมด การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่า ทฤษฎีแรงจูงใจเป็นทฤษฎีที่มีความสำคัญอีกทฤษฎีหนึ่งในการเรียนแบบร่วมมือนั้นจะได้ผลดีต้องจูงใจผู้เรียนก่อนเพราะการจูงใจสามารถทำให้ผู้เรียนมีความสนใจอยากที่จะเรียน มีความพยายามในการเรียนรู้ ตั้งใจ

และช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม มีรางวัลเป็นตัวกระตุ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ และงานที่ได้รับมอบหมายจากบรรลุป้าหมายที่วางไว้

2.2.1.2 ทฤษฎีสนาม (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา, 2544, น. 113) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ที่ครูควรมีวิธีการอย่างไรให้ตัวผู้เข้าใจอยู่ในสนามชีวิตของนักเรียน (Life Space) ซึ่งหมายถึงว่าในขณะที่จัดการเรียนรู้กำลังดำเนินอยู่นั้นในใจของเด็กจะมีแต่ครูและบทเรียนที่เรียนอยู่ในขณะนั้นเท่านั้น นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อสัมพันธภาพ ระหว่างครูกับนักเรียนเพราะนักเรียนแต่ละคนจะแสดงพฤติกรรมไปตามสิ่งที่เขารับรู้ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวความคิดจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้โดยยึดหลักว่าตัวผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและตรงกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2551, น. 10-12) ซึ่งได้สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีสนามของลิเคิร์ท เลวิน ไว้ดังนี้

- 1) พฤติกรรมจะเป็นผลมาจากพลังความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม
- 2) โครงสร้างของกลุ่มจะเกิดการรวบรวมกลุ่มของบุคคลที่มีลักษณะแตกต่าง
- 3) การรวมกลุ่มแต่ละครั้งจะต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มโดยปฏิสัมพันธ์ในรูปของการกระทำความรู้สึกและความคิด

จากทฤษฎีสนามของ ลิเคิร์ทเลวิน สามารถสรุปได้ว่าครูต้องมีวิธีการที่จะเข้าถึงตัวนักเรียนให้ได้ เพราะนักเรียนจะแสดงพฤติกรรมตามสิ่งที่เขารับรู้ คือ การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั่นเอง และพฤติกรรมนั้นเกิดมาจากการรวมกลุ่ม เพราะสมาชิกในแต่ละกลุ่มมีบุคลิกลักษณะแตกต่างกันและเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดสิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน

2.2.1.3 ทฤษฎีจิตวิทยาสังคม (Johnson and Johnson, 1990, p. 78) การจัดการเรียนรู้แบบให้นักเรียนร่วมมือกัน มีลักษณะแตกต่างกันให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียนทั่วไปแทนที่จะปล่อยให้ให้นักเรียนทำงานอย่างจริงจัง มีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือ และพึ่งพากันทั้งนี้มิใช่เพื่อการเรียนรู้เนื้อหาวิชาเท่านั้น แต่เพื่อให้นักเรียน ได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในชีวิตจริงภายนอก และช่วยลดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มสังคมในชั้นที่ต่างเชื้อชาติต่างชนชั้นกัน ดังนั้นการจัด สถานการณ์และเงื่อนไข เพื่อให้นักเรียนร่วมมือกันนั้นอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยาทางสังคมเป็นพื้นฐาน (Johnson and Johnson, 1990, p. 78) โดยนำแนวคิดเรื่องพลวัตในกลุ่มมาใช้ พลวัตในกลุ่มคือการศึกษาทางพฤติกรรมของคนในกลุ่มพลังต่างๆ ในกลุ่มและการแลกเปลี่ยนต่างๆ ในกลุ่มซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของกลุ่มโดยรวมถึงกระบวนการ แปลความหมาย

ของพฤติกรรมของบุคคลแต่ละกลุ่มโดยอาศัยประสบการณ์ของคนในกลุ่มหรือจะอธิบายว่าทำไมจึงเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นในกลุ่มทำไมสมาชิกในกลุ่มจึงแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นพลวัตในกลุ่มช่วยให้เข้าใจถึงกระบวนการในการทำงานร่วมกันมีวิธีการเลือกจุดมุ่งหมายของกลุ่มการตัดสินใจของกลุ่มการวางแผนปฏิบัติงานของกลุ่มการดำเนินงานตามแผนการการเสนอแนะการประเมินผลวิธีการดำเนินงานของกลุ่มบริษัทในกลุ่มจะช่วยให้บุคคลมีความคุ้นเคยกับเรื่องที่เป็นผู้นำการเป็นสมาชิกซึ่งมีความจำเป็นต่อการรับผิดชอบต่อกันและช่วยให้บุคคลสามารถฝึกตนเองและผู้อื่นให้เป็นผู้นำพลวัตในกลุ่มประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

1) องค์ประกอบส่วนบุคคลหมายถึงทัศนคติเกี่ยวกับตนความสามารถของบุคคลที่จะเข้าใจตนเองและผู้อื่นแรงจูงใจความสนใจความต้องการสิ่งเหล่านี้มีปฏิสัมพันธ์ทั้งทางบวกและทางลบกับบุคคลอื่น ปฏิสัมพันธ์ทางบวกเช่นการช่วยเหลือการริเริ่มการรอบรู้ในเรื่องต่างๆ ส่วนทางลบเช่นการอยากเด่นคนเดียวการต่อต้านการไม่ร่วมมือ

2) ประสบการณ์ความรู้ทักษะเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานของกลุ่มผู้ที่ประสบความสำเร็จเมื่อทำงานกลุ่มมักมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานกลุ่มและเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับผู้ที่ไม่ได้รับความล้มเหลวในการทำงานกลุ่มมักมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำงานกับผู้อื่น ประสบการณ์จึงมักมีอิทธิพลโดยตรงต่อการทำงานกลุ่มส่วนความรู้ของแต่ละบุคคลมีความสำคัญต่อการทำงานกลุ่มเช่นเดียวกันคือถ้าบุคคลมีความรู้ในเรื่องที่กลุ่มต้องการย่อมเกิดความมั่นใจในการทำงานและสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จแต่ถ้าบุคคลไม่มีความรู้จะมีผลให้เขารู้สึกไม่สบายใจในการทำงานและเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มสำหรับ เรื่องทักษะของการทำงานกลุ่มมีสองประเภทใหญ่ใหญ่คือทักษะในการทำงานหรือกิจกรรมเฉพาะอย่างกับทักษะในการสื่อความกับผู้อื่นเช่นความสามารถในการฟังจับใจความสำคัญความสามารถในการแสดงความคิดเห็นสรุปความคิดเห็นความสามารถในการประนีประนอมเพื่อลดความขัดแย้งและความเครียดภายในกลุ่มทักษะทั้งสองประเภทนี้ช่วยให้การทำงานกลุ่มดำเนินไปสู่จุดหมายได้

3) จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเป็นที่เข้าใจและยอมรับของบุคคลในกลุ่มทำให้กลุ่มเย้นทิศทางในการทำงานจุดมุ่งหมายมีด้วยกันสองประเภทคือจุดมุ่งหมายของบุคคลและจุดมุ่งหมายของกลุ่มซึ่งสอดคล้องกันจึงทำให้เกิดบรรยากาศการทำงานแบบร่วมมือร่วมใจกัน

4) องค์ประกอบด้านเกียรติยศเป็นพลังที่ช่วยให้บุคคลซึ่งแตกต่างกันได้มาร่วมมือกันเนื่องจากบุคคลแต่ละคนไม่อยากจะแตกต่างจากคนอื่นมากเกินไปและไม่อยากได้จาก

คนอื่นการทำงานกลุ่มจึงสร้างบรรยากาศให้ทุกคนมีคุณค่าเท่าเทียมกันการตัดสินใจเรื่องใดก็ตามถือเป็นมติเอกฉันท์ของกลุ่มไม่ใช่ของใครคนใดคนหนึ่งทำให้บุคคลเกิดความสบายใจและมีความสุข

5) ขนาดของกลุ่มกลุ่มที่มีสมาชิกมากเกินไปจนความจำเป็นอาจทำให้งานล่าช้าหรือภาระงานไปตกกับสมาชิกบางคนขณะที่บางคนไม่ต้องรับผิดชอบอะไรเลยหรือเกิดกรณีทำงานซ้ำซ้อนกันทำให้เกิดบรรยากาศของความคับข้องใจจากการทำงานมากเกินไปหรือไม่มีอะไรที่จะทำให้ไม่มีโอกาสได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่ขนาดของกลุ่มจึงควรเหมาะสมกับเหตุการณ์ ความมุ่งหมายของงานและที่สำคัญทำให้สามารถกระจายภาระหน้าที่ได้ทั่วถึงทุกคน

6) สภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่ว่าจะเป็นการจัดสภาพห้องเรียน โต๊ะเรียนจัดโต๊ะประชุมอภิปรายล้วนมีความสำคัญที่ช่วยส่งเสริมบรรยากาศของกลุ่มป้องกันไม่ให้เกิดความรู้สึกแตกแยก

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่าทฤษฎีจิตวิทยาสังคมมีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนเป็นอย่างมากเพราะถ้าทำความเข้าใจในทฤษฎีนี้แล้วการปฏิบัติงานร่วมกันในกลุ่มย่อมประสบความสำเร็จพอได้แยกเป็นองค์ประกอบที่ชัดเจนว่าแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.1.4 ทฤษฎีร่วมมือกัน (Johnson and Johnson, 1990, p. 103) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นนอกจากจะอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคมเป็นพื้นฐานแล้วยังอาศัยทฤษฎีร่วมมือกันซึ่งมีแนวคิดว่าการพึ่งพากันทางสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลการกระทำหรือสร้างสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการพึ่งพากันทางสังคมแบบใดแบบหนึ่งทำให้บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กันตามรูปแบบที่ต้องการการพึ่งพากันทางสังคมจะดีขึ้น เมื่อผลงานของแต่ละบุคคลได้รับผลกระทบจากการกระทำของผู้อื่นในสถานการณ์ทางสังคมแต่ละคนอาจร่วมมือกันเพื่อไปสู่เป้าหมายเดียวกันหรือแข่งขันกันเพื่อดูว่าใครดีที่สุดการพึ่งพากันทางสังคมจึงอาจอยู่ในรูปแบบความร่วมมือและการแข่งขันแนวทางในการสร้างการพึ่งพาเชิงบวกเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันและพึ่งพากันทางบวก (Positive Interdependence) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) การพึ่งพาการเชิงผลลัพธ์ (Outcome Interdependence)
- 2) การพึ่งพาการเชิงวิธีการ (Means Interdependence)

เนื่องจากพฤติกรรมของบุคคลจะเป็นไปตามการรับรู้ถึงผลลัพธ์หรือเป้าหมาย และวิธีการไปสู่เป้าหมายนั้น ดังนั้นเพื่อให้เกิดพฤติกรรมความร่วมมือกันจึงต้องสร้างสถานการณ์ให้มีการพึ่งพากันทั้งสองประเภท

การสร้างสถานการณ์การพึ่งพาการแข่งขันผลลัพธ์เพื่อให้เกิดความร่วมมือกัน ต้องระบุเป้าหมาย (Goal-structured Interdependence) ร่วมกันและรางวัล (Reward -Structured Interdependence) ที่บุคคลจะได้รับร่วมกันเพื่อให้แต่ละบุคคลตระหนัก ว่าผลงานรวมของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสำเร็จของทุกคน ดังนั้นจึงต้องพยายามเพื่อประโยชน์ร่วมกันมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมีความผูกพันเป็นกลุ่ม ส่วนการพึ่งพากันถึงวิธีการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันนั้น ต้องสร้างสถานการณ์ให้แต่ละบุคคลรู้ว่า เขาต้องร่วมมือกันใช้ความสามารถของแต่ละบุคคลในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จการสร้างสรรค์การพึ่งพาการแข่งขันวิธีการประกอบด้วย

1) ทำให้เกิดการพึ่งพาเชิงบทบาทของสมาชิก (Role-structured Interdependence) คือ การกำหนดบทบาทการทำงานในแต่ละบุคคลในกลุ่มเช่น ผู้อธิบายตรวจสอบผู้รายงาน

2) ทำให้เกิดการพึ่งพาทรัพยากรหรือข้อมูล (Materials - structured Interdependence) คือแต่ละบุคคลจะมีข้อมูลความรู้เพียงบางส่วนที่เป็นประโยชน์ต่องานกลุ่มทุกคนต้องนำข้อมูลมารวมกันจึงจะทำงานให้สำเร็จได้

3) ทำให้เกิดการพึ่งพาการแข่งขันภาระงาน (Task-structured Interdependence) คือ แบ่งงานให้แต่ละบุคคลในกลุ่มมีลักษณะเกี่ยวเนื่องกันถ้าคนใดคนหนึ่งทำงานของตนไม่สำเร็จจะทำให้คนอื่นไม่สามารถทำงานส่วนที่ต่อเนื่องได้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า ทฤษฎีร่วมมือกัน มีทั้งในรูปแบบการร่วมมือและการแข่งขันกัน แต่ในการร่วมมือกันนั้นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบการพึ่งพาเชิงบวก แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ การพึ่งพาการแข่งขันผลลัพธ์ในการพึ่งพากันถึงวิธีการ การพึ่งพากัน 2 ประเภทนี้ ทำให้เกิดความร่วมมือที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันต้องมีเป้าหมายหรือรางวัลเพื่อเป็นจุด สนใจของกลุ่มทำให้เกิดความสามัคคีกันส่วนการพึ่งพาเชิงวิธีการเป็นองค์ประกอบในการทำกิจกรรมให้ประสบผลสำเร็จทั้ง 2 องค์ประกอบจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.1.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสติปัญญา (ปราณี รามสูต, 2523, น. 109) การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต การเรียนรู้จะช่วยให้คนเราสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตหรืออยู่ในสังคมได้ ดังนั้น การเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมจะทำให้บุคคลนั้น อยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและการที่เราสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้นั้น ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคลในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือการเรียนรู้และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและคนอื่นจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ดังกล่าวไว้ดังนี้

ชนิษฐา กรกำแหง (2551, น. 20) ได้สรุปว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในกลุ่มย่อมมีการปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่มทำให้เด็กสามารถการเรียนรู้ทางสติปัญญาในระดับสูงได้แก่ทักษะการคิดการแก้ปัญหาสิ่งเหล่านี้จะทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้แบบปกติกลไกหรือกระบวนการทางสติปัญญาสำคัญที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรมกลุ่มที่ส่งเสริมความรู้ คือ (1) การละลายความขัดแย้งเมื่อมีการเข้ากลุ่มย่อมจะมีปฏิสัมพันธ์กันในขณะที่ทำกิจกรรมในเรื่องที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาเมื่อสมาชิกเสนอความคิดเห็นอาจมีการคัดค้านไม่เห็นด้วยทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในใจต้องกลับมาคิดทบทวนความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำมาปรับปรุงให้เกิดความเข้าใจมั่นใจในคำตอบที่ถูกต้องเหมาะสมมีเหตุผลสิ่งนี้จึงเป็นการเพิ่มทักษะการคิดขั้นและความคิดก็จะมีเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาซึ่งจะดีต่อการเรียนรู้ดูได้จากการเรียนรู้ที่มีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น (2) การระดมและการใช้ความรู้ประสบการณ์ร่วมกับการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มที่มีสมาชิกที่มีพื้นฐานประสบการณ์การเรียนรู้แตกต่างกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์ปัญหาร่วมกันจะได้อารมณ์ที่หลากหลายทำให้การแก้ปัญหาเป็นไปได้ด้วยดีและ (3) เพื่อนสอนเพื่อนนักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็กมีความรับผิดชอบไม่เปลี่ยนใจการเรียนของตนเองเท่านั้นแต่สำหรับการเรียนรู้ในกลุ่มเพื่อนจะต้องดีขึ้นด้วยครูต้องเตรียมการให้พร้อมในการวางโครงสร้างทางการเรียนรู้ระดับสูงครูควรเตรียมนักเรียนด้วยการเตือนให้นักเรียนคำนึงถึงการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพราะสมาชิกในกลุ่มจะได้รับประโยชน์อย่างมากต่อการเรียนรู้ในด้านการปฏิบัติทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะในการคิด การแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี

2.2.1.6 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบต่างๆ (Mode of Cooperative Learning) สุลัดดา ลอยฟ้า (2536, น. 12) ได้กล่าวถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่าแบ่งออกเป็น 3 แนวคิด ดังนี้

1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Robert Slavin and John Hopkins University ได้พัฒนาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ 3 ประการ ด้วยกันคือ รางวัลและเป้าหมายของกลุ่มเป้าหมายความสำเร็จ หรือความหมายของแต่ละบุคคล และโอกาสในการช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จเท่าเทียมกันขอบคุณกำลังใจที่ทำให้เห็นว่ารางวัลของกลุ่มและความหมายของแต่ละบุคคลต่อกลุ่ม เป็นลักษณะปีจะเป็นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้กลุ่มซึ่งเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลายมี ดังนี้

1.1) STAD (Student Team-achievement Division) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชา และทุกระดับชั้นเพื่อเป็นการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลของการเรียนรู้และทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

1.2) TGT (Team-games-tournament) เป็น รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่คล้ายกับ STAD แต่เป็นการจูงใจในการเรียนเพิ่มเติมขึ้นโดยการใช้การแข่งขันเกมส์แทนการทดสอบย่อย

1.3) TAI (Team Assisted Individualization) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานแนวความคิดระหว่างการร่วมมือกับการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้รายบุคคล (Individualized Instruction) จะเป็นการประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์

1.4) CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน ที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสอนการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายโดยเฉพาะ

1.5) Jigsaw ผู้ที่คิดค้นการจัดการเรียนรู้แบบ Jigsaw เริ่มแรกคือ Elliot-Aronson และคณะหลังจากนั้น Slavin ได้นำแนวความคิดดังกล่าวมาปรับขยายเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวิชาเกี่ยวข้องกับการบรรยาย เช่น สังคมศึกษา วรรณคดีบางส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์รวมทั้งวิชาอื่นๆ ที่เน้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจมากกว่าการพัฒนาทักษะ

2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันตามแนวคิดของ David Johnson and Johnson and Johnson จากมหาวิทยาลัย Minnesota ในพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยยึดหลักการเบื้องต้น 5 ประการ ด้วยกัน

2.1) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

2.2) การปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว

2.3) ความหมายและความสามารถของแต่ละบุคคลในกลุ่ม

2.4) ทักษะทางสังคม

2.5) กระบวนการกลุ่ม

3) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ไม่งานเฉพาะ
อย่างเช่น Group Investigation ของ Sholomo and Yael Sharan, Co-op Co-op

2.2.1.7 ข้อตกลงเบื้องต้นของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้มีแนวคิด
ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อดังต่อไปนี้

1) การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน
มากกว่าการเรียนเป็นรายบุคคลหรือการแข่งขัน ความรู้สึกเป็นอันเดียวกันของกลุ่มจะสร้างพลังใน
ทางบวกให้แก่กลุ่ม

2) สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้
จากกันและกันจะพึ่งพากันเรียนรู้

3) การปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม นอกจากจะพัฒนาความรู้ความเข้าใจใน
เนื้อหาวิชาที่เรียนแล้ว ยังพัฒนาทักษะทางสังคมไปในตัวด้วยเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนา
ทางสติปัญญาที่เพิ่มพูนกันเรียนรู้มากกว่าการวัดการเรียนรู้รายบุคคล

4) การร่วมมือกันเรียนรู้จะเพิ่มพูนความรู้สึกในทางบวกต่อกันและกัน
ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวและหากในทางตรงกันข้ามจะสร้างความสัมพันธ์และ
ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่น

5) การร่วมมือการเรียนรู้จะพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองรู้จัก
ตนเองจะเรียนรู้ได้ดีขึ้น รวมทั้งจัดสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ตระหนักว่าตัวเองได้รับการยอมรับและเอาใจใส่
จากสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม

6) นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันอย่างมี
ประสิทธิผลจากงานที่กำหนดให้กลุ่มรับผิดชอบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้
ร่วมมือกันทำงานเท่าใดผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการทำงาน
ร่วมกันมากขึ้นเท่านั้น

7) ทักษะทางสังคมที่จำเป็นต่างๆ สามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้เพื่อประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกันจากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องใช้ทฤษฎีในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ต้องใช้ทฤษฎีในการเรียนรู้ทางสติปัญญา การเรียนรู้จะต้องปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคล ดังนั้น การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย ทำให้เด็กสามารถพัฒนาความคิดได้ และเกิดสติปัญญาในการทำกิจกรรมกลุ่มโดยการร่วมคิดหาเหตุผลแสดงความคิดเห็นสอนเพื่อนและการแนะนำช่วยเหลือของครูในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความคิดได้

2.2.2 ความสำคัญและองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.2.1 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนา ทั้งเจตคติและค่านิยมในตัวผู้เรียน มีการนำเสนอแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวคิดที่หลากหลายระหว่างสมาชิกในกลุ่มพัฒนาพฤติกรรมการแก้ปัญหา การวิเคราะห์และการคิดอย่างมีเหตุผล รวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้รู้จักตนเอง กิจกรรมดังกล่าวมีผลต่อผู้เรียน 3 ประการ คือ (1) มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชา (2) มีทักษะทางสังคมโดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน (3) รู้จักตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง (สมเดช บุญประจักษ์, 2540, น. 54)

นอกจากนี้ จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช (2542, น. 7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุกๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน
2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็นลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน
3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลาส่วนตัวเด็กไม่เก่งเกิดความซาบซึ้ง ในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน
4. ร่วมกันคิดทุกคนทำให้เกิดการระดมความคิดนำข้อมูลที่ได้พิจารณา ร่วมกันเพื่อประเมินวิธีการและคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์ตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกันและกัน อีกทั้งยังเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มสิ่งเหล่านี้ล้วนปลูกต้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

2.2.2.2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

Johnson and Johnson (1990, p. 58) ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือว่าการเรียนจะมีประสิทธิผลสมาชิกทุกคนต้องปฏิบัติตามพื้นฐาน 5 ประการดังนี้

1. การพึ่งพากันทางบวก สมาชิกทุกคนมีหน้าที่ และมีความสำคัญเท่าเทียมกันหมด แต่ละคนรู้หน้าที่ของตัวเองว่า จะต้องทำกิจกรรมอะไรบ้างในการเรียนครั้งนั้นๆ และต้องรับผิดชอบในกิจกรรมนั้นเสมอ สมาชิกทุกคนตระหนักดีว่าความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม วิธีการที่จะทำให้รู้สึกเช่นนี้ อาจจะทำให้โดยมีจุดมุ่งหมายเดียวกันเช่น นักเรียนจะต้องเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเพื่อนทุกคนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้ด้วยกันหรืออาจให้รางวัลร่วมกันเช่นถ้านักเรียนกลุ่มใดทำคะแนนได้สูง สมาชิกแต่ละคนก็จะได้คะแนนเพิ่มในส่วนของตนสูงตามด้วย

2. การติดตามปฏิสัมพันธ์โดยตรง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนักเรียนจะนั่งเรียนด้วยกันเป็นกลุ่มกลุ่มละ 2-4 คน หันหัวเข้าหากันเพื่อซักถามปัญหา อธิบายโต้ตอบกันให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ยอมรับเหตุผลของผู้อื่น โต้เถียงกันด้วยเหตุผลไม่ใช่โต้เถียงเพราะบุคคล รู้จักสนับสนุนได้กล่าวชมให้กำลังใจผู้อื่นเป็นทักษะพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. การรับผิดชอบต่องานของกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ และต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถเสมอ เช่น สมาชิกแต่ละคนจะต้องตอบคำถาม และอธิบายให้แก่เพื่อนสมาชิกด้วยความเต็มใจเสมอการเรียนจะถือว่าไม่สำเร็จจนกว่าสมาชิกทุกคนจะเรียนรู้บทบาทครบทุกคน หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนเก่งกว่า เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องวัดผลการเรียนของแต่ละคน เพื่อกลุ่มจะได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เก่ง ครูอาจใช้วิธีการสุ่มเรียกสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ตอบคำถามหลังจากบทเรียนบทหนึ่งๆ ดังนั้น กลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันทำงาน โดยมีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐาน ซึ่งจะต้องเข้าใจและรู้แจ้งในงานที่ตนได้รับผิดชอบและอธิบายในสิ่งที่ตนรู้แก่เพื่อน

4. ทักษะสังคม กิจกรรมการช่วยเหลือและการร่วมมือกันทางสังคม จะสำเร็จได้ต้องอาศัยทักษะระหว่างบุคคลในการทำงานร่วมกลุ่ม เรียกรวมๆ ว่าทักษะทางสังคม คือความสามารถที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขครูต้องปูพื้นฐานนักเรียนให้มีทักษะในการทำงาน

2.2.2.3 กระบวนการกลุ่ม พื้นฐานที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ กระบวนการกลุ่มกล่าวคือการให้ผู้เรียนอภิปรายและให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยบอกว่าการเรียนโดยวิธีนี้ได้ผลดีอย่างไร ผู้เรียนใช้ทักษะในการสร้างภาระงาน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไร บางครั้ง การเรียนรู้เกิดขึ้นโดยนักเรียนก็ไม่รู้ตัวว่าตนเองเรียนรู้อย่างไรบทเรียนแบบร่วมมือกันช่วยจัดเตรียม โอกาสให้นักเรียน ได้ทบทวนและจดจำว่ากลวิธีใดเหมาะสมกับตนเองเช่นกระบวนการของภาระงาน การอ่านเป็นกลุ่ม ควรจะเกิดขึ้น เมื่อแต่ละกลุ่มได้สนองผลงานของตนเอง หลังจากนั้นครูควรตั้งคำถาม ให้แต่ละกลุ่มประเมินตนเองเช่น สิ่งทีกลุ่มทำได้ที่ดีที่สุดคืออะไร กลุ่มของท่านต้องการอ่านเรื่องอะไร กลุ่มของท่านใช้กลวิธีที่อะไรในการอ่าน ท่านช่วยเหลือกันอย่างไร ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ครูอาจจะ มอบหมายให้นักเรียนได้ตั้งคำถามประเมินตนเองและร่วมกันหาคำตอบ ต่อจากนั้นอาจจะให้แต่ละ กลุ่มได้รายงานผลแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกัน แต่ละกลุ่มอาจมีวิธีการแตกต่างกันแต่จะได้เรียนรู้ วิธีการทำงานของกันและกัน ข้อเสนอแนะบางประการที่ได้จากการสังเกตในช่วงระหว่างการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือการสังเกตนี้ไม่จำเป็นต้องทำทุกคาบ แต่ควรจะบ่อยครั้งการสังเกตอาจดูในด้านการ แลกเปลี่ยนความรู้ด้านความคิดเห็น การแก้ปัญหาการทำงานของสมาชิก การใช้คำถามที่ชี้เฉพาะจำเป็น สำหรับนักเรียนที่เพิ่งเริ่มฝึกการทำงานกลุ่ม เช่น ให้สมาชิกกลุ่มบอกสิ่งที่เขาทำได้มา 2 ข้อ หรือบอก สิ่งที่เขาควรแก้ไขปรับปรุงมา 1 ข้อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบ ดังนี้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2546, น. 134-135)

1) การมีความสัมพันธ์กันในทางบวก หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มมีการ ทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกันมีการแข่งขัน มีการใช้วัสดุอุปกรณ์และข้อมูลต่างๆ ร่วมกันมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน ได้รับผลประโยชน์หรือรางวัลเท่าเทียมกัน

2) การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดระหว่างการทำงานกลุ่มเป็นการเปิด โอกาสให้สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนสมาชิกใน กลุ่มฟังและมีการให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน

3) การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน เป็นกิจกรรมที่ ตรวจสอบหรือทดสอบให้มั่นใจว่าสมาชิกมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่เพียงใดโดยสามารถที่จะ ทดสอบเป็นรายบุคคล เช่น การสังเกตการทำงานการถามปากเปล่า เป็นต้น

4) การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย เพื่อให้งาน กลุ่มประสบความสำเร็จ ผู้เรียนควรจะได้รับฝึกฝนทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่ม

เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการเป็นผู้นำ ทักษะการตัดสินใจ การแก้ปัญหา และทักษะกระบวนการกลุ่ม เป็นต้น

5) กระบวนการกลุ่ม เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอน ซึ่งสมาชิกแต่ละคนจะต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน มีการวางแผนดำเนินงานตามแผนประเมินผลงาน และปรับปรุงร่วมกัน

Johnson and Johnson (1987, pp. 23-24) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ด้วยกัน 5 ประการ หากขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง จะไม่เป็นการทำงานเป็นกลุ่ม และไม่ใช่ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือได้แก่

1) การปฏิสัมพันธ์ด้วยการเผชิญหน้า เป็นการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มในลักษณะคละกันทั้งเพศ อายุ ความสามารถ ความสนใจ หรืออื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันในการทำงานร่วมกัน

2) ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในการทำงานเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงเป็นหน้าที่ของแต่ละกลุ่มต้องตรวจสอบดูว่าสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้หรือไม่ โดยมีการประเมินว่าทุกคนรู้เรื่องเห็นด้วยหรือไม่กับการของกลุ่มอาจมีการสุ่มถามผู้เรียนคนใดคนหนึ่งให้รายงานผลว่าเป็นอย่างไร ซึ่งอาจมีบางคนไม่เข้าใจ ผู้เรียนคนอื่นๆ ในกลุ่มจะได้ช่วยกันอธิบายจนเข้าใจ จนสมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มสามารถอธิบายได้ทันที เมื่อมีการสอบถามหรือรายงาน

3) ทักษะการร่วมมือในสังคม ผู้เรียนต้องใช้ทักษะความร่วมมือในการทำงานให้มีประสิทธิภาพซึ่ง ได้แก่ ทักษะการสื่อความหมาย การแบ่งปัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมมือกันงานจะบรรลุตามจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพถ้าทุกคนไว้วางใจและยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน

4) ความเป็นอิสระในทางบวก ผู้เรียนต้องเข้าใจว่าความสำเร็จของแต่ละคนขึ้นอยู่กับความสำเร็จของกลุ่ม งานบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มที่จะต้องช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน โดยที่ครูต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของงานให้ชัดเจน ตลอดจนกำหนดบทบาทการทำงานของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มให้แน่ชัดว่า สมาชิกคนใดมีหน้าที่และความรับผิดชอบอะไรบ้างกับงานของกลุ่ม

5) กระบวนการกลุ่ม ผู้เรียนต้องช่วยกันประเมินประสิทธิภาพการทำงานของกลุ่ม และประเมินว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถปรับปรุงการทำงานของตนให้ดีขึ้นได้อย่างไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจว่าในงานครั้งต่อไปจะมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ หรือควรปฏิบัติเช่นเดิมอีก หรือขั้นตอนการทำงานนั้น ตอนที่ที่ยังขาดตกบกพร่องและยังไม่ได้ และควรมีการปรับปรุงแก้ไขอะไรอย่างไร

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสามารถสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้จะทำให้เข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือจะเรียนเป็นกลุ่มเปลี่ยนที่เรียนเก่งจะสามารถสอนให้คนที่ไม่เข้าใจได้ แล้วนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกันจะมีคำอธิบายได้ดีกว่าครูและที่สำคัญเป็นการฝึกทักษะ เพราะทางสังคมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือต้องทำงานอยู่กับบุคคลที่มีความแตกต่าง ซึ่งเป็นการอยู่ร่วมกันเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2.3 ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซน (2551, น. 8-9) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่วไปไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูสอนทักษะในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจัดกลุ่มนักเรียน บอกวัตถุประสงค์ของบทเรียนและบอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

2. ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม แล้วให้งาน

3. ขั้นทำงานกลุ่ม นักเรียนเรียนรู้กันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตนช่วยกันแก้ปัญหา อภิปราย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุดมากกว่าการดูใจเลย หรือรอคำตอบจะครู

3.1 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

3.2 ตรวจสอบผลงาน (กลุ่มและ/หรือรายบุคคล) ถ้าเป็นงานกลุ่มสมาชิกในกลุ่มเซ็นชื่อในผลงานที่ส่งครูอาจประเมินด้วยการหยิบผลงานของกลุ่มขึ้นมาแล้ว ถามสมาชิกกลุ่มคนใดคน

หนึ่งเกี่ยวกับงานชิ้นนั้นจะเป็นงานเดี่ยวครูอาจให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มอธิบายวิธีหาคำตอบของเค้าที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม

3.3 ครูทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน และเมื่อครูตรวจผลการสอบแล้ว จะคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้นักเรียนทราบและถือว่าเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มด้วย

3.4 ชั้นสรุปบทเรียน และประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนประเมินผลการทำงานกลุ่มโดยอภิปรายผลงานของนักเรียนและวิธีการทำงานของนักเรียน รวมถึงวิธีการปรับปรุงทำงานของกลุ่มด้วยซึ่งจะให้นักเรียนรู้ความก้าวหน้าของตนเองทั้งทางด้านวิชาการ และด้านสังคม ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมี ดังนี้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2546, น. 158-160)

3.4.1 ชั้นเตรียม ประกอบด้วย

3.4.1.1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบทั้งด้านวิชาการ และด้านสังคม

3.4.1.2 จัดขนาดของกลุ่ม ซึ่งขนาดของกลุ่มจะมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนดังนั้น การจัดขนาดของกลุ่ม ผู้สอนจะต้องจัดให้เหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบต่างๆ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และเวลาที่ใช้

3.4.1.3 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม มีการจัดผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน เช่น เพศความสามารถ วัฒนธรรม อยู่ในกลุ่มเดียวกัน และควรมีการสับเปลี่ยนกลุ่มของผู้เรียนอยู่เสมอ ทั้งนี้ต้องรอให้การปฏิบัติงานของกลุ่มเดิม ที่ทำร่วมกันจนบรรลุความสำเร็จ

3.4.1.4 จัดชั้นเรียนควรจัดสภาพชั้นเรียนที่จะส่งผลต่อปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนมากที่สุด

3.4.1.5 จัดเตรียมสื่อและแหล่งการเรียนรู้ผู้สอนจะต้องเตรียมสื่อ และแหล่งเรียนรู้ที่จำเป็นไว้ให้พร้อม

3.5 เริ่มเข้าบทเรียน ประกอบด้วย

3.5.1 จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์กันในทางบวกตลอดถึงความตระหนักในการทำงานร่วมกัน

3.5.2 อธิบายภาระงาน ผู้สอนอธิบายพลังงานที่ต้องทำให้ชัดเจนซึ่งอาจเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของบทเรียนเดิมกับบทเรียนใหม่จะเป็นสิ่งที่ดีมาก

3.5.3 สร้างและทำความเข้าใจในการประเมินความสำเร็จของผลงาน เช่น มีการกำหนดเกณฑ์ และวิธีตัดสินร่วมกัน

3.5.4 เสริมสร้างความรับผิดชอบให้สมาชิก เช่น การกำหนดตรวจสอบการทำงานของสมาชิกเป็นช่วงๆ หรืออาจใช้วิธีการสุ่มตรวจสอบจนการตรวจสอบกระบวนการทำงานในกลุ่ม เป็นต้น

3.5.5 ร่วมกันกำหนดพฤติกรรมทางสังคมที่พึงปรารถนาเพื่อส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงพฤติกรรมเหล่านั้นออกมา

3.6 ชั้นดูแลกำกับการเรียนรู้ ผู้สอนมีหน้าที่จะต้องดูแลผู้เรียนในขณะปฏิบัติกิจกรรม ดังนี้

3.6.1 สังเกตพฤติกรรมความก้าวหน้าของผู้เรียน รวมทั้งเป็นผู้กระตุ้นและช่วยเหลือผู้เรียน

3.6.2 มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ พยายามค้นหาทักษะและความสามารถด้านต่างๆ ของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกให้มากที่สุด รวมทั้งสอนทักษะต่างๆ ที่จำเป็นแก่ผู้เรียน

3.6.3 ร่วมกันสรุปผลการเรียน

3.7 ชั้นการประเมินกระบวนการทำงานและผลงานผู้สอนและผู้เรียนร่วมกัน ประเมินกระบวนการทำงานและผลงานทั้ง 2 ด้าน ดังนี้

3.7.1 การประเมินผลงานด้านวิชาการ ได้แก่ ความก้าวหน้า ความสำเร็จในการเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระความรู้ที่ผู้เรียนได้รับ อาจใช้วิธีถามตอบก่อนอภิปรายหรือการทดสอบแบบย่อย

3.7.2 การประเมินผลงานด้านสังคม เป็นการประเมินทักษะทางสังคมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติและมีความก้าวหน้า อาจใช้วิธีการทดสอบเล่าประสบการณ์ หรืออภิปรายร่วมกัน

สฤตดา ลอยฟ้า (2536, น. 35-37) ได้กล่าวว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ TGT ไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ TGT มีลักษณะใกล้เคียงกับการจัดการเรียนรู้แบบ STAD แตกต่างกันว่า TGT ไม่มีการทดสอบแต่จะใช้วิธีการเล่นเกมการแข่งขันตอบปัญหาแทน การจัดการเรียนรู้แบบ TGT ประกอบด้วย ขั้นตอน ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น เนื้อหาบทเรียนจะถูกนำเสนอต่อนักเรียนทั้งชั้น โดยครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมตามลำดับเนื้อหาของบทเรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบคำอธิบายของครูเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากที่สุด

2. การเรียนกลุ่มย่อยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาหาใบความรู้ ทำกิจกรรมจากใบงาน และตรวจคำตอบจากใบเฉลยโดยครูกระตุ้นให้นักเรียนร่วมมือทำงาน มีการอภิปราย เพื่อค้นคว้าหาแนวทางในการแก้ปัญหา เน้นให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

3. ตอนเล่นเกมแข่งขันตอบปัญหา เกมเป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจในบทเรียนเกมประกอบด้วยผู้เล่น 4 คน ซึ่งแต่ละคนจะเป็นตัวแทนของกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มการกำหนดนักเรียนเข้ากลุ่มเล่นเกม จะยึดหลักนักเรียนที่มีความสามารถทัดเทียมกันแข่งขันกันกล่าวคือนักเรียนมีความสามารถสูงแข่งขันกับสูง ความสามารถปานกลางแข่งขันกับปานกลางและความสามารถต่ำแข่งขันกับตน

4. การยกย่องทีมที่ประสบผลสำเร็จทีมที่ได้คะแนนรวมถึงตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัลหรือได้รับการยกย่องจากที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่าขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะมีขั้นตอนคือ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นทำงานกลุ่ม ขั้นสอบผลงานและทดสอบ ขั้นสรุปบทเรียน

2.2.4 บทบาทของครูและนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2.4.1 บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปบทบาทของครูผู้สอนในชั้นเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

บทบาททางตรง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียนในเรื่องบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบการฝึกทักษะทางสังคม เพื่อให้งานกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ ติดตามดูแลพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละกลุ่มว่า อยู่ในบทบาทที่ถูกต้องเหมาะสมเพียงใด ตลอดจนให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียน

ไม่ได้อภิปราย ซึ่งเป็นเรื่องหรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในการสอนแต่ละครั้งรวมทั้งเก็บผลงานของนักเรียน มาศึกษาค้นหาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขในชั่วโมงถัดไป

บทบาททางอ้อม คือ ครูคอยติดตามเฝ้าสังเกตการณ์การทำงานของแต่ละ กลุ่มคอยให้คำแนะนำเมื่อเด็กมีปัญหา และพยายามให้เด็กแต่ละกลุ่มร่วมกันทำงาน หากมีปัญหาไม่ ยอมรับสมาชิกคนใดคนหนึ่งในกลุ่ม ครูต้องพยายามช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้เกิดการยอมรับ ให้ได้ ครูต้องคอยให้กำลังใจและคำชมเชยแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนสามารถทำงานได้ประสบผลสำเร็จ

พรรณรศมี เก่าธรรมสาร (2533, น. 37) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า บทบาทของครูเปลี่ยนจากการเป็นผู้ควบคุมชั้น เป็นเพียงผู้แนะนำให้ นักเรียนใช้ข้อมูลทั้งหลายดำเนินการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ครูเป็นเพียงผู้จัดบรรยากาศ ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีในบรรยากาศที่ เป็นกันเอง ที่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนหรือครูสามารถทำผิดได้ครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้สึกซึ่งกันและกันครูเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศ ดังนี้

1. ให้งานที่ท้าทายความสามารถของนักเรียนมากกว่าที่จะเป็นงานที่ แ่งกัน
2. ให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกและตัดสินใจทำงาน
3. นับถือความคิดและสนใจความรู้สึกของนักเรียน
4. เห็นว่าความคิดเห็นของนักเรียนมีความหมายมีคุณค่า ถึงแม้จะเป็น ความคิดที่จำกัด
5. ส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออกซึ่งความคิดของตนเองซึ่งอาจจะ ออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น การวาดภาพระบายสี แสดงบทบาทสมมติละคร เขียนบรรยายอื่นๆ
6. ยอมรับความผิดพลาดของนักเรียน
7. เผยแพร่ข้อเขียนหรือผลงานของนักเรียนในรูปของจดหมายข่าว หนังสือของห้องหรือ หนังสือพิมพ์ของโรงเรียน
8. กระตุ้นส่งเสริมทักษะทางด้านความคิดแก่นักเรียนโดยใช้แหล่งข้อมูล ต่างๆ และสื่อการสอน เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ วารสาร

2.2.4.2 บทบาทของผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียนในการปฏิบัติงาน Adams (1990, p. 26) กำหนดบทบาทของนักเรียนไว้ ดังนี้

1. ผู้ให้การสนับสนุน ทำหน้าที่เป็นองค์กรในการทำงานกลุ่ม และสร้างความชัดเจนของนักเรียน ต่อความเข้าใจในการทำงานของกลุ่ม นำคำถามของกลุ่มและความเกี่ยวข้องกับครู หลังจากที่กลุ่มพยายามหาทางเลือกในการแก้ไข
2. พุดตรวจสอบทำหน้าที่ตรวจสอบสมาชิกให้แน่ใจว่า ทุกคนเข้าใจงานเหล่านั้นโดยทุกคนเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่มและสามารถอธิบายได้
3. ผู้อ่านทำหน้าที่อ่านปัญหา หรือกำหนดทิศทางของกลุ่ม
4. ผู้บันทึกทำหน้าที่เขียนคำตอบหรือกำหนดทิศทางของกลุ่มกระตาดหรือบนกระตาด
5. ผู้ให้กำลังใจ ทำหน้าที่แสดงการสนับสนุนและการให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มโดยรักษาความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน

นิพา สาริพันธ์ (2549, น. 22) บทบาทของผู้เรียน

1. ใ่วใจซึ่งกันและกัน และพัฒนาทักษะการสื่อความหมาย
2. ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้ง สมาชิกคนหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานคนหนึ่งทำหน้าที่เลขานุการกลุ่ม ส่วนสมาชิกที่เหลือทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมทีมสมาชิกทุกคนต้องได้รับมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบ
3. ให้เกียรติและรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกกลุ่มทุกคน
4. รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนๆ ในกลุ่มผู้เรียนจะร่วมทำกิจกรรมกำหนดเป้าหมายของกลุ่มและเปลี่ยนความรู้และวัสดุอุปกรณ์ให้กำลังใจซึ่งกันและกันดูแลกันในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ รวมไปถึงช่วยกันควบคุมเวลาในการทำงาน

จากที่กล่าวมาทั้งสมุติสรุปได้ว่า บทบาทของครูและผู้เรียนมีความสำคัญมากในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้ประสบความสำเร็จ เพราะถ้าปฏิบัติตามบทบาทของตนแล้วจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ่ง่ายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2.4.3 ความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเดิม

พรณรัศมี เเงาธรรมสาร (2533, น. 35-36) ได้อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเดิมไว้ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน
2. สนใจในการทำงานของตนเองเท่ากับการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแบบเดิม สมาชิกกลุ่มไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการให้คำแนะนำ ชมเชย เสนอแนะการทำงานกลุ่มของสมาชิกในการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นสมาชิกกลุ่มแต่ละคนไม่รับผิดชอบการทำงานของตนเองเสมอไป บางครั้งขอใส่ชื่อของตนเอง โดยที่ไม่ได้ทำงาน
3. ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นสมาชิกมีความสามารถที่แตกต่างกัน แต่ในการใช้การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นสมาชิกกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน
4. มีการแลกเปลี่ยนบทบาทของผู้นำในกลุ่มการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในขณะที่ผู้นำหรือหัวหน้าจะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกกลุ่มแบบเดิม
5. สมาชิกกลุ่มในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจในการทำงานกลุ่มช่วยกันรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่มและแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนทำงานกลุ่ม ในการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นสมาชิกรับผิดชอบในงานของตนเท่านั้นอาจแบ่งงานกันไปทำเอาผลงานมารวมกัน
6. จุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้น คือ การให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม โดยยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อสมาชิกกลุ่มในการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นจุดมุ่งหมายอยู่ที่การทำงานให้สำเร็จเท่านั้นนักเรียนจะได้ทักษะทางสังคม ที่จำเป็นใช้ในขณะทำงานกลุ่มและทักษะเหล่านี้จะถูกละเลยสำหรับการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิม
7. บทบาทของครูในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือสังเกตการณ์ทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในขณะที่ครูในการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิมไม่สนใจนักเรียนในขณะทำงานกลุ่ม

8. ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูเป็นผู้กำหนดวิธีการในการทำงานกลุ่มเพื่อให้กลุ่มดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นครูไม่สนใจวิธีการในการดำเนินงานภายในกลุ่มให้สมาชิกทุกคนจัดการตนเอง

2.2.4.4 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

- 1) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นและความรู้นั้นคงทนกว่า
- 2) รู้จักการใช้เหตุผลมากขึ้นมีความเข้าใจในเรื่องรูปถึงและมีความคิดสร้างสรรค์มากกว่า
- 3) มีแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกในการเรียนรู้มากขึ้น
- 4) สนใจทำงานและลดความไม่เป็นระเบียบของห้องเรียนได้เพราะทุกคนทำงานร่วมกัน
- 5) ได้แนวคิดและความสามารถ จากเพื่อนมากขึ้น
- 6) ยอมรับความแตกต่างระหว่างเพื่อนในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะนิสัย เพศ ความสามารถ ระดับของสังคม และความแตกต่างอื่นๆ ซึ่งวิธีนี้ช่วยให้เข้าใจกันดีขึ้น
- 7) มีการช่วยเหลือสนับสนุนในด้านต่างๆ
- 8) มีสุขภาพจิต การปรับตัว และการทำงานในสภาพที่เป็นธรรมชาติ
- 9) ใช้ความสามารถของตนเองให้กับเพื่อนอย่างเต็มที่
- 10) มีทักษะด้านสังคมเพิ่มขึ้น

จากที่กล่าวมาทั้งหมดสรุปได้ว่า ความแตกต่างระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มเดิมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีลักษณะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน เช่น วิธีการจัดแบบกลุ่ม การกำหนดหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนอย่างชัดเจน และได้พัฒนาทักษะทางสังคม เป็นต้น

2.2.5 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT (Teams-Game-Tournament)

2.2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ TGT

Slavin (1990, pp. 84-93) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หรือการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม หมายถึง เทคนิควิธีเรียนแบบร่วมมือเป็นเทคนิควิธีหนึ่งที่ดีกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีการจัดให้นักเรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยในแต่ละกลุ่มจะมีสมาชิก 4 คนที่มีระดับความสามารถต่างกันสมาชิกในกลุ่มศึกษาค้นคว้าและทำงานร่วมกันนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อผู้ช่วยเหลือ สนับสนุนกระตุ้นและส่งเสริมการทำงาน

ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จนักเรียนได้อภิปรายซักถามซึ่งกันและกันเพื่อให้เข้าใจ บทเรียนหรืองานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีที่ทุกคนมีกิจกรรมแข่งขันตอบปัญหาเพื่อสะสมคะแนน ความสามารถของกลุ่มโดยสมาชิกที่แข่งขันมีความสามารถใกล้เคียงกัน เมื่อสิ้นการแข่งขันตอบ ปัญหาแต่ละครั้งนักเรียนจะกลับมายังกลุ่มของตนเอง แล้วนำคะแนนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของ กลุ่มกลุ่มใดทำคะแนนได้สูงถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับรางวัล TGT เกิดเพราะครูเผชิญกับปัญหาการ ขาดแรงจูงใจในนักเรียน และมีผลงานวิจัยที่น่าตื่นเต้นของนักจิตวิทยาสาขาต่างๆ ในเรื่องนี้ปรากฏ ออกมาในปลายทศวรรษที่ 1960 ซึ่งว่าด้วยปัญหาต่อไปนี้

1. ค่านิยมในนักเรียนไม่ได้รับการกระตุ้นให้ใฝ่รู้เชิงวิชาการ
2. ระดับความสามารถที่แตกต่างกันหลากหลายในชั้นเรียน
3. ผลการจัดการเรียนรู้แบบแข่งขันที่ปรากฏในหนังสือของ TGT มี

ผลดีปรากฏชัดในผลการวิจัยที่ปรากฏใน 3 โรงเรียน

2.2.5.2 ลักษณะของ TGT

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ (1) ทีม แบ่งนักเรียนออกเป็น 4-5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนหลากหลายทั้งเรื่องของ ระดับผลสัมฤทธิ์ เชื้อชาติ และเพศ โดยอุดมคติแต่ละทีมจะมีผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์สูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน อย่างไรก็ตามแต่ละกลุ่มต้องประมาณว่ามีความสามารถทางการเรียนพอพอกันตลอดช่วง ของการใช้สมาชิกจะสังกัดกลุ่มอย่างถาวร แต่ละกลุ่มจะได้รับการฝึกฝนเหมือนกันหรือสอนกัน และ ในกลุ่มจะช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทบทวนสิ่งที่ครูสอน (2) เกม เกมที่ใช้เป็นการฝึกทักษะ ซึ่งเน้น ที่เนื้อหาหลักสูตรนักเรียนจะได้ตอบปัญหาเกมบนบัตร หรือเอกสารที่มีแต่ละทักษะซึ่งเน้นเฉพาะกฎเกณฑ์ พื้นฐานสำคัญ คือการแข่งขัน และ (3) การแข่งขันกัน การฝึกในกลุ่มจะมีการแข่งขัน การแข่งขันจะมี สัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือ 2 ครั้ง โดยให้งานชนิดที่แต่ละกลุ่มต้องแข่งขันกัน แต่ละกลุ่มจะได้รับการ ประเมินคร่าวๆ ในระดับผลสัมฤทธิ์ว่า ทีมไหนจะได้คะแนนสูงสุด แต่ละคาบเรียนในปลายคาบเรียน นักเรียนหรือผู้เล่นทุกคนจะได้เปรียบเทียบคะแนนของแต่ละกลุ่มว่ากลุ่มใดได้คะแนนที่ดีที่สุดปานกลาง หรือ ต่ำ กลุ่มใดได้คะแนนสูงสุดได้ 6 คะแนนปานกลาง 4 คะแนน และต่ำได้ 2 คะแนน คะแนนนี้จะบวก

แยกคะแนนสมาชิกแต่ละคน มีการบวกรวมกับครั้งก่อนๆ แล้วจะมีการปรับวิธีการและเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กัน ผลคะแนนจะประกาศในลักษณะจดหมายข่าว สัปดาห์ละครั้ง

2.2.5.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT

- 1) การนำเสนอบทเรียนต่อนักเรียนทั้งชั้น
- 2) ครูทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนโดยการอภิปรายซักถาม
- 3) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) นำเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีความพร้อมและเราความสนใจที่จะเรียนโดยการเลือกใช้กิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปรายซักถาม ใช้ภาพเป็นสื่อประกอบ เป็นต้น

2.2.5.4 การเรียนกลุ่มย่อย

- 1) แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คนโดยศิลปะและความสามารถ ซึ่งในกลุ่มจะประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1:2:1 โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมาจัดกลุ่มนักเรียน

2) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมารับใบความรู้และใบงาน

3) นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันศึกษาใบความรู้ และร่วมกันทำใบงานโดยสมาชิกภายในกลุ่มจะแบ่งหน้าที่และปฏิบัติตามหน้าที่เวียนไป ดังนี้

สมาชิกคนที่ 1 มีหน้าที่อ่านคำถามและแยกประเด็นที่โจทย์กำหนด หรือสิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญของคำถาม

สมาชิกคนที่ 2 วิเคราะห์หาแนวทางตอบคำถามอธิบายให้ได้มาซึ่งแนวคำตอบ หรืออธิบายให้ได้มาซึ่งคำตอบที่โจทย์ถาม

สมาชิกคนที่ 3 รวบรวมข้อมูลและเขียนคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 สรุปขั้นตอนทั้งหมดและตรวจคำตอบ

4) ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนแต่ละกลุ่ม และกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนร่วมมือกันทำแบบฝึกหัด ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยอธิบายจนเข้าใจผลสำเร็จของกลุ่มนั้นจะขึ้นอยู่กับสมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มดังนั้นทุกคนต้องร่วมมือกัน

5) เมื่อนักเรียนทำใบงานเสร็จแล้วมารับใบเฉลยไปตรวจใบงานที่ได้ทำไป

6) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุป

2.2.5.5 การแข่งขันเกมทางวิชาการ

1) ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันแยกย้ายกันไป
แข่งขันตามโต๊ะที่จัดไว้ตามความสามารถ กลุ่มแข่งขันจะมีแผนผัง ดังนี้

โต๊ะหมายเลข 1 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถใน
ระดับเก่ง

โต๊ะหมายเลข 2 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถใน
ระดับปานกลาง

โต๊ะหมายเลข 3 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถใน
ระดับอ่อน

2) ดำเนินการแข่งขันเป็นขั้นตอน

2.1) ครูแจกซองคำถามให้ทุกโต๊ะ

2.2) ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าทุกคนจะผลัดกันเป็นผู้อ่านคำถาม
และผู้อ่านคำถามมีหน้าที่อ่านคำเฉลย และให้คะแนนผู้ที่ตอบถูกต้องตามลำดับ

3) เริ่มแข่งขัน

3.1) นักเรียนคนที่ 1 หยิบซองคำถาม 1 ซองเปิดอ่านคำถามแล้ววาง
กลางโต๊ะ

3.2) นักเรียนอีก 3 คน แข่งขันกันตอบคำถามโดยเขียนคำตอบลงใน
กระดาษของตนส่งให้คนที่ 1 อ่าน

3.3) คนที่อ่านคำถามทำหน้าที่ให้คะแนนตามลำดับคนที่ส่งก่อนหลัง

3.3.1) ผู้ที่ตอบคนแรกได้ 2 คะแนน

3.3.2) ผู้ที่ตอบคนต่อมาได้ 1 คะแนน

3.3.3) ผู้ที่ตอบผิดไม่ได้คะแนน

3.4) สมาชิกในกลุ่มแข่งขัน จะผลัดกันทำหน้าที่อ่านคำถาม จนคำถาม
หมดโดยให้ทุกคนได้ตอบคำถามจำนวนเท่ากัน

3.5) ให้ทุกคนรวมคะแนนของตนเองโดยมีสมาชิกทุกคนในกลุ่มรับรอง
กันว่าถูกต้องการคิดคะแนนจะได้คะแนนเพิ่ม

3.5.1) ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนเพิ่ม 10
คะแนน

3.5.2) ผู้ที่ได้คะแนนรองอันดับ 1 จะได้คะแนนเพิ่ม 8 คะแนน

3.5.3) ผู้ที่ได้คะแนนรองอันดับ 2 จะได้คะแนนเพิ่ม 6 คะแนน

3.5.4) ผู้ที่ได้คะแนนรองอันดับ 3 จะได้คะแนนเพิ่ม 4 คะแนน

3.6) การยกย่องทีมที่ประสบความสำเร็จนักเรียนที่ไปทำการแข่งขัน กลับเข้ากลุ่มเดิม นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวบรวมเป็นคะแนนของกลุ่ม ครูแจ้งผลการแข่งขันพร้อมกับกล่าวชื่นชมกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT สรุปได้ว่าขั้นตอนการสอน โดยใช้เทคนิค TGT มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ การแบ่งทีม จะเป็นแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 คนโดยแบ่งตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือผลสัมฤทธิ์สูง 1 คน กลาง 2 คน และต่ำ 1 คน การเล่นเกมจะเป็นเกมที่ใช้ ผีกัททะซึ่งเน้นเนื้อหาหลักสูตรและการแข่งขันจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 139) ให้ความหมายว่า หมายถึงกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ผู้เรียนได้กำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้

รุจิรั ภูสาระ (2545, น. 159) ให้ความหมายว่า เป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระในแต่ละกลุ่ม

โกษร กองธรรม (2553, น. 48) แผนการจัดการเรียนรู้ คือการเตรียมแผนวางแผนเพื่อ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือโครงสร้างที่จัดทำไว้ล่วงหน้าเป็นไร้อักษรเพื่อการปฏิบัติการสอนวิชาใด วิชาหนึ่งโดยสอดคล้องกับเรื่องที่จะสอนตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสมกับผู้เรียนเพื่อให้การสอนมี ประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า จากความหมายที่กล่าวมาแผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการสอนที่เน้นนักเรียน เป็นสำคัญโดยมีการวางแผนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียดในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี มีวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน รวมไปถึงวิธีวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน และครูคนอื่น สามารถใช้แผนการสอนร่วมกันในรายวิชานั้นๆ ได้

2.3.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

สุพล วังสินธุ์ (2543, น. 6) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนดีขึ้น และให้ความสำคัญของแผนการสอนไว้ดังนี้

1. การทำให้เกิดการวางแผนในวิชาที่สอน ซึ่งเป็นวิธีเรียนที่ดีที่สุดที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และการจัดวิทยาการการศึกษา
2. ช่วยให้ครูมีคู่มือการสอนที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า ทำให้ครูมีความมั่นใจในการสอนได้ตามเป้าหมาย ทั้งหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการวัดผลและประเมินผล
3. ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งในหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนรวมไปถึงการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
4. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูผู้สอนที่มาสอนแทนได้
5. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลที่ถูกต้องและเที่ยงตรงมีประโยชน์ต่อหน่วยงานทางการศึกษา

กาญจนา วัฒนายุ (2544, น. 3-8) ได้ให้ความสำคัญถึงแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เป็นสื่อที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้เหมาะสม และหลากหลายตามความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนครู ต้องมีความรู้ความสามารถในการประมวลผลการเรียนรู้และนำผลการประเมินใช้ในการพัฒนาผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้หรือเป็นหัวใจสำคัญการหนึ่งของความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ตามเจตนารมณ์ของราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2.3.3 ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

รุจิรี ภูสาระ (2545, น. 159-161) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องตอบคำถามได้ว่านักเรียนมีคุณสมบัติอันเป็นประสงค์อะไรบ้างตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541, น. 18) ได้กล่าวสรุปถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรมรวมไปถึงเลือกจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนตรงกับความมุ่งหมายของหลักสูตรส่งเสริมนักเรียนให้เรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนและทันต่อเวลา

2. ช่วยให้คุณมีความเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้นเมื่อได้เตรียมการสอนอย่างดีแล้วจะทำให้เกิดการสอนเป็นไปอย่างเรียบร้อย

3. ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเพราะเมื่อผู้เตรียมการสอนมาดี ย่อมทำให้คุณมีความมั่นใจในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

4. ทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธาเลื่อมใสในตัวคุณเพราะมีความมั่นใจว่าคุณมีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดีแล้วผู้เรียนก็จะเกิดความเลื่อมใสศรัทธาในตัวคุณยิ่งขึ้น

5. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนเพราะการที่คุณมีความมั่นใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนนั้นทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานมีความกระตือรือร้น และเกิดเจตนาที่ดีต่อเรื่องที่เรียน

6. ถ้าคุณมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเองแล้วผู้สอนแทนก็สามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2.3.4 องค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้

กำหนดรูปแบบของการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนว่าควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

2.3.4.1 สาระสำคัญ

2.3.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

2.3.4.3 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.3.4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.3.4.5 สาระการเรียนรู้

2.3.4.6 กิจกรรมการเรียนรู้

1) ชั้นเตรียม

2) ชั้นสอน

3) ชั้นทำกิจกรรมกลุ่ม/จัดทีม

4) ชั้นการแข่งขันเกมทางวิชาการ

5) ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลสำเร็จ

2.3.4.7 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

2.3.4.8 การวัดและประเมินผล

2.3.4.9 กิจกรรมเสนอแนะ

แผนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีความสำคัญที่จะช่วยให้ครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการมั่นใจในการสอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมการสอนล่วงหน้าซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนทำให้การถ่ายทอดความรู้สู่แก่นักเรียนนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

2.3.5 การปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

ชมรัฐ โตไทยะ (2540, น. 42) การปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้คือการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นำแผนไปทดลองใช้เก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์คุณภาพภาพของแผนการเรียนรู้อันขั้นตอนการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ ดังนี้

1. ครูผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดย ได้รับความเห็นจากผู้มีประสบการณ์ซึ่งอาจประกอบด้วยศึกษานิเทศก์หรือครูผู้ที่มีประสบการณ์เป็นต้น

2. ทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

4. รวบรวมข้อมูลจากข้อสองและข้อสามมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผน

5. จัดทำรายการผลการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่าการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ต้องเน้นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร โดยกำหนดกิจกรรมต่างๆ ให้ครอบคลุมกับตัวชี้วัดซึ่งมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ สื่อการเรียนการสอนหลากหลายและมีการวัดผลประเมินผลเพื่อปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2.4 ประสิทธิภาพของสื่อ

2.4.1 ประสิทธิภาพของสื่อ (Efficiency) หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยคะแนนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร้อยละของค่าเฉลี่ยคะแนนจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แทนด้วย E1/E2

2.4.1.1 การหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT การนำการจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์แยกสารในการทดลอง

ได้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปสอนจริงให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ กำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการทดสอบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติของผู้เรียนทั้งหมด E1/E2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่าเมื่อเรียนจบแผนการเรียนรู้แล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80%

การที่จะกำหนด E1/E2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความเข้าใจโดยทั่วไปเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตนาศึกษาตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำเพราะตั้งเกณฑ์ต่ำไว้เท่าใดมักจะได้ผลเท่านั้น

จากที่กล่าวมาสามารถคำนวณได้ค่าตัวเลขที่บอกถึงประสิทธิภาพของสื่อหรือแผนกัการเรียนรู้แต่การที่จะสรุปว่าสื่อหรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา

2. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้หมายถึง ระดับความสามารถในการพัฒนานักเรียนการเรียนรู้วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์โดยได้กำหนดเกณฑ์ไว้คือ 80/80

ตัวเลข 80 ตัวแรก คือร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบการจัดการเรียนรู้แบบปกติ วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ตัวเลข 80 ตัวหลัง คือร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การนำนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแล้วนำไปทดลองสอนจริง และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วจึงผลิต

ออกมาเป็นจำนวนมากๆ ความจำเป็นที่ต้องทดสอบประสิทธิภาพการผลิตระบบการดำเนินงานทุกประเภทต้องมีการทดสอบระบบนั้น เพื่อเป็นการประกันว่าจะมีประสิทธิภาพจริงตามที่มุ่งหวัง

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือให้มีคุณภาพนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2543, น. 46) ได้ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ และประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอนจึงเป็นการตรวจสอบความสามารถ หรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่า เรียนรู้แล้วเท่าไรมีความสามารถชนิดใด

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น. 29) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง หลังจากเรียนรู้เรื่องนั้นๆ แล้วผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนมาน้อยเพียงใดมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้นนั้นเพียงใดจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ตามแนวคิดของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถนะภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้างและมีความสามารถด้านใด มากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า นั่นคือการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน คือ

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เป็นผลงานปรากฏออกมา ทำการสังเคราะห์และวัดได้เช่น วิชา ศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบอาจปฏิบัติ ซึ่งการประเมินจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติและผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา พฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนวิธีการสอบวัดได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 การสอบปากเปล่าการสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอนที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่างเช่น การสอบผ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ซึ่งต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่างๆ

2.2 การสอบแบบให้เขียนความเป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ได้แก่การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำถาม เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบหรือกำหนดคำตอบออกมาให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำถามคำตอบ 4 รูปแบบ คือ แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง แบบจับคู่ แบบเติมคำและแบบเลือกตอบ

2.5.2 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2543, น. 53) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบสร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่มหมายถึงแบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรสามารถใช้ในการจำแนกผู้สอบตามความเก่งอ่อนได้ดีเป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่นๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

2.5.3 แนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545, น. 122-123) ได้เสนอแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อ

นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลนั้นนิยมสร้างโดยยึดตามการจำแนกจุดประสงค์ทางการศึกษาตามปกติการวัดจะมี 3 ด้าน ได้แก่

1. พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยเป็นพฤติกรรมทางด้านสมองและสติปัญญาแบ่งย่อยได้ดังนี้

1.1 ความรู้หมายถึงความสามารถในการที่จะจดจำกับความรู้ที่รับไปแล้ว
 1.2 ความเข้าใจหมายถึงความสามารถในการตีความแปลความและการขยายความ
 1.3 การนำไปใช้หมายถึงความสามารถในการที่นำความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ได้

1.4 การวิเคราะห์หมายถึงความสามารถในการหาข้อเท็จจริงหาความสัมพันธ์และหลักการนั้นต่างของสิ่งนั้น

1.5 การสังเคราะห์หมายถึงความสามารถในการรวบรวมเข้ามารวมกันหรือทำให้เกิดเรื่องใหม่สิ่งใหม่

1.6 การประเมินค่าหมายถึงความสามารถในการตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมีเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นเครื่องตัดสิน

2. พฤติกรรมด้านจิตพิสัยเป็นพฤติกรรมทางด้านจิตใจที่แสดงออกมาในรูปของค่านิยมเจตคติความสนใจ

3. พฤติกรรมด้านทักษะพิสัยเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับทักษะในการเคลื่อนไหวการใช้อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย ตลอดจนการประสานงานของประสาทและกล้ามเนื้อจากการเรียนรู้ อาจแยกลักษณะการประมวลผลจากข้อมูลออกเป็น 2 วิธีที่สำคัญ คือ

3.1 การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์

3.2 การประเมินผลแบบอิงกลุ่ม

2.5.5 หลักในการสร้างใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ

สมนึก ภัททิยธนี (2546, น. 64-65) ได้กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบไว้ ดังนี้

1. เขียนตอนนำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แล้วใส่เครื่องหมายปรัศนีไม่ควรสร้างตอนนำให้เป็นแบบอ่านต่อความเพราะทำให้คำถามไม่กระชับเกิดปัญหาสองแง่หรือข้อความไม่ต่อกันหรือเกิดความสับสนในการคิดหาคำตอบ
2. เน้นเรื่องจะถามให้ชัดเจนและตรงจุดไม่คลุมเครือเพื่อว่าผู้อ่านจะไม่เข้าใจไขว้เขวสามารถมุ่งความคิดในคำตอบไปถูกทิศทาง
3. ควรถามในเรื่องที่มีคุณค่าต่อการวัด หรือถามในสิ่งที่ตั้งถามมีประโยชน์คำถามแบบเลือกตอบสามารถถามพฤติกรรมในสมองได้หลายหลายด้านไม่ใช่ถามเฉพาะความจำหรือความจริงตามตำราแต่ต้องถามให้คิดหรือนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่
4. หลีกเลี่ยงคำถามปฏิเสธ ถ้าจำเป็นต้องใช้ก็ควรขีดเส้นใต้คำปฏิเสธแต่คำปฏิเสธซ้อนไม่ควรใช้อย่างยิ่ง เพราะปกติผู้เรียนจะยุ่งยากต่อการแปลความหมายของคำถามและคำตอบคำถามที่ถามกลับหรือปฏิเสธซ้อนผิดมากกว่าถูก
5. อย่าใช้คำฟุ่มเฟือย ควรถามปัญหาโดยตรง สิ่งใดไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ได้ใช้เป็นเงื่อนไขในการคิดก็ไม่ต้องนำมาเขียนไว้ในคำถาม จะช่วยให้คำถามรัดกุมชัดเจนขึ้น
6. เขียนตัวเลือกให้เป็นเอกพจน์ หมายถึง เขียนตัวเลือกทุกตัวให้เป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือมีทิศทางแบบเดียวกันหรือมีโครงสร้างสอดคล้องเป็นทำนองเดียวกัน
7. ควรเรียงลำดับตัวเลขในตัวเลือกต่างๆ ได้แก่ คำตอบที่เป็นตัวเลขนิยมเรียงจากน้อยไปหามากเพื่อช่วยให้ผู้ตอบพิจารณาหาคำตอบได้สะดวกไม่หลงและป้องกันการเดาตัวเลือกที่มีค่ามาก
8. ใช้ตัวเลือกปลายเปิดหรือปลายปิดให้เหมาะสม ตัวเลือกปลายเปิด ได้แก่ ตัวเลือกสุดท้ายใช้คำว่า ไม่มีคำตอบถูก ที่กล่าวมาผิดหมด ผิดหมดทุกข้อ หรือสรุปแน่นอนไม่ได้
9. ข้อเดียวต้องมีคำตอบเดียว แต่บางครั้งก็ออกข้อสอบคาดไม่ถึงว่าจะมีปัญหาหรืออาจจะเกิดการแต่งตั้งตัวลงไม่รัดกุมจึงมองตัวลงเหล่านั้นได้อีกแง่หนึ่งทำให้เกิดปัญหาสองแง่สองมุมได้
10. เขียนทั้งตัวถูกและตัวผิดให้ถูกหรือผิดตามหลักวิชา หรือจะกำหนดตัวถูกหรือผิดเพราะสอดคล้องกับความเชื่อของสังคมหรือกับคำพังเพยต่างๆ ไปไม่ได้ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนทราบความจริงตามหลักวิชาเป็นสำคัญ จะนำความเชื่อ โศกกลางหรือขนบธรรมเนียมประเพณีเฉพาะท้องถิ่นมาอ้างไม่ได้

11. ครรรมีตัวเลือก 4-5 ตัว ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้ ถ้าเขียนตัวเลือกเพียงสองตัวก็กลายเป็นข้อสอบแบบกาถูก-ผิด และเพื่อป้องกันไม่ให้เดาได้ง่ายจึงครรรมีตัวเลือกหลายๆ ตัวที่นิยมใช้หากเป็นข้อสอบระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ครรรใช้ 3 ตัวเลือก ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ครรรใช้ 4 ตัวเลือก และตั้งแต่มัธยมขึ้นไป ครรรใช้ 5 ตัวเลือก

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่ได้หลังจากได้รับการเรียนการสอนแล้วสรุปและประมวลผลออกมาเป็นความรู้ความสามารถทั้งด้านพุทธิพิสัยและทักษะพิสัย รวมทั้งด้านจิตพิสัยด้วย ดังนั้น การที่ครรผู้สอนจะเลือกออกข้อสอบประเภทใดนั้น ต้องพิจารณาข้อดี ข้อจำกัด ความเหมาะสมของแบบทดสอบกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอิงเกณฑ์ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมเชิงบวกความรู้สึกพอใจชอบใจในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน

อุทัยพรรณ สุดใจ (2545, น. 7) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

สายจิตร จอดนอก (2546 , น. 14) ได้สรุปว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดที่สิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ก็จะเกิดความรู้สึกแต่ทางบวกแต่ในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งใดสร้างความรู้สึกผิดหวังไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบเป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

จริยา ชุมมุง (2551 , น. 51) กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ในทางบวกและเป็นความรู้สึกที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเวลาหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียน หมายถึงความรู้สึกพอใจที่มีต่อการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนจนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียนรู้

จากความหมายความพึงพอใจที่กล่าวไว้ พอสรุปได้ว่าความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งในที่นี้สามารถวัดได้โดยให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบวัดตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น พึงพอใจมากที่สุดมาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

2.6.2 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

การเรียนรู้หรือการทำงานใดๆ ก็ตามมักจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่เกิดขึ้นหลังจากการปฏิบัติงานเหล่านั้นทุกครั้ง ซึ่งความพอใจจะเกิดมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน ประการหนึ่งนั่นก็คือ แรงจูงใจ ที่จะเป็ผลให้เกิดแรงผลักดันหรือแรงจูงใจให้กระทำหรือตอบสนอง เพื่อกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดหมาย ฉะนั้นในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานใดก็ตามย่อมต้องใช้แรงจูงใจเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เพื่อผลักดันให้เกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมายไว้ ดังนั้นความพึงพอใจจึงเกี่ยวข้องกับทฤษฎีต่างๆ ดังนี้

2.6.2.1 ทฤษฎีค้ำจุน หรือทฤษฎีองค์ประกอบคู่ของเฮิร์ชเบิร์กมี ดังนี้

1) ปัจจัยแรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่นำไปสู่ทัศนคติในทางบวก เพราะทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะสัมพันธ์กับเรื่องของการงานโดยตรงนั้น คือความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิดของตน

2.6.2.2 ทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ ซึ่งให้เห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะสนองความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งเป็นความต้องการนี้เขาได้สมมุติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1) บุคคลต้องมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุดขณะที่ความต้องการใด ได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอย่างไม่มีวันจบสิ้น

2) ความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่นต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

3) ความต้องการของคนจะเรียงลำดับขั้นตอนความสำคัญเมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วบุคคลก็จะให้ความสนใจในความต้องการระดับสูงต่อไป

2.6.2.3 ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์มี 5 ระดับขั้นตามลำดับ ได้แก่

1) ความต้องการทางกายภาพเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่สุดเพื่อความมีชีวิตรอดได้แก่ความต้องการทางอาหาร เพศ เครื่องนุ่งห่ม

2) ความต้องการความปลอดภัยเป็นความต้องการแสวงหาความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมและความคุ้มครองจากผู้อื่น

3) ความต้องการความรักความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมและการเข้าร่วมหมู่พวก

4) ความต้องการให้ได้รับการยกย่องนับถือเป็นความต้องการให้คนอื่นยกย่องให้เกียรติและให้ความสำคัญกับตน

5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิตเป็นความต้องการสูงสุดในชีวิตของคน เป็นความต้องการที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนเองชอบหรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เป็นในขณะนี้

ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้สอนซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยการความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องทำหนึ่งถึงความพอใจในการเรียนรู้การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงาน (สมยศ นาวิการ, 2521, น. 155)

2.6.5 การวัดความพึงพอใจ

บังอร ผงผ่าน (2538, น. 27) ได้กล่าวถึงการวัดระดับความพึงพอใจอย่างกว้างขวางดังต่อไปนี้

1. การวัดความพึงพอใจด้านความรู้สึก เป็นลักษณะทางความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึกทางบวก ได้แก่ชอบพอใจและความรู้สึกทางลบ ได้แก่ไม่ชอบไม่พอใจกลัวรังเกียจ

2. การวัดความพึงพอใจด้านความคิด เป็นการที่สมองของบุคคลรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับเกิดเป็นความรู้ความคิดเกี่ยวข้องกับการพิจารณา ที่มาของทัศนคติออกมาว่าถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี

3. การวัดความพึงพอใจด้านพฤติกรรม เป็นความพร้อมที่จะกระทำหรือพร้อมที่จะตอบสนองที่มาจากทัศนคติจึงกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบของความรู้สึกของความพึงพอใจ ซึ่งไม่จำเป็นต้องแสดงหรืออธิบายเชิงเหตุผลเสมอไป

จึงสรุปความพึงพอใจเป็นเพียงปฏิกริยาด้านความรู้สึกต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นที่แสดงออกมาในลักษณะผลลัพธ์สุดท้ายของกระบวนการประเมิน โดยบ่งบอกถึงทิศทางการประเมินว่าเป็นไปในลักษณะทิศทางบวกหรือทิศทางลบหรือไม่มีปฏิกริยาคือเฉยเฉยต่อสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้น

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.7.1 งานวิจัยในประเทศ

สารสิน เล็กเจริญ (2556, น. 72) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT การสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1/3 จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคอยู่ในระดับมาก

ประเสริฐ ภูถนนวนอก (2556, น. 113) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TGT and JIGSAW สาระประวัติศาสตร์กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประทาย อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 36 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นที่มีประสิทธิภาพ 86.70/85.75 หมายความว่านักเรียนทั้งหมด ได้ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้ง 10 ชุด และแบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.70 แสดงว่าแผนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับ JIGSAW สาระประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 เหตุที่เป็นเช่นนี้เรื่องหมตมาจากผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการอย่างมีลำดับขั้นตอนโดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์เป็นต้นมา

วัชรภรณ์ มาติยา (2556, น. 95) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 34 คนผลการวิจัยพบว่า

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์รายวิชาคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.88/95.35 และนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์รายวิชาคอมพิวเตอร์ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้เครือข่ายสังคมรายวิชาคอมพิวเตอร์มีค่าเท่ากับ 0.86 หรือคิดเป็นร้อยละ 8.6 ทั้งนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคที่ใช้เครือข่ายสังคมอยู่ในระดับมาก

ภาวินี อ้วนศรีเมือง (2557, น. 141) ได้เปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องระดับฐานข้อมูล ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บรวมกับการเรียนรู้แบบ TGT และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 32 คน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บรวมกับการเรียนรู้แบบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บรวมกับการเรียนรู้แบบมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชานนท์ จำรัสศรี (2558, น. 76) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (TGT) วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เรื่อง การหาความยืดหยุ่นของอุปสงค์และอุปทานกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คัดเลือกจากห้องเรียนที่มีผลการเรียนในวิชาเศรษฐศาสตร์ อ่อนที่สุด ห้อง ม.1/5 จำนวน 47 คน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกมร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเฉลี่ยร้อยละ 75.54/82.40 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองด้วยนักศึกษา กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ เรื่องเลขยกกำลังพบว่าค่า Sig (0.000) มีค่าน้อยกว่าค่า t (6.215) จึงปฏิเสธ H0 ยอมรับ H1 นั่นคือ ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่ามากกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม สามารถก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้จริง ผู้เรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ธีรพล ปะโสทะกัง (2558, น. 95) ได้พัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วยบทเรียนบนเว็บโดยการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ TGT เรื่องการเขียนโปรแกรมภาษาซีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารคามพิทยาคม จำนวน 42 คน พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนบนเว็บโดยการใช้การจัดการเรียนการสอนแบบ TGT ช่วยให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนมีความกล้าคิดกล้าตัดสินใจ นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าแบบทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ศิริประภา พบวันดี (2558, น. 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 29 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.73/81.41 และค่าดัชนีประสิทธิผล ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT คิดเป็นร้อยละ 72.32 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับรวมถึงความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ปิยนถ สุทธิประภา (2560, น. 94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏ อําเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวนนักเรียน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพก่อนเรียนหลังเรียนเท่ากับ 85.10/82.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีค่าเท่ากับ 0.7338 หรือ คิดเป็นร้อยละ 73.38 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ปรียาพรรณ พระชัย (2560, น. 93) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน ผลวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ร่วมมือร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 71.63/74.62 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคร่วมมือร่วม TGT กับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ .06 หรือคิดเป็นร้อยละ 60 สำหรับทักษะการแก้โจทย์ปัญหาของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคร่วมมือ TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณโดยรวม และหลายด้านอยู่ในระดับมาก

สุกชัย ปิ่นมณี (2560, น. 82) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT สาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชโอรสการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TGT สาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT สาระพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TGT พระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชโอรส กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 50 คน ด้วยกลุ่มทดลองนี้จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสังคายนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT อยู่ในระดับสูงกว่าการเรียนรู้ด้วยวิธีการปกติ

แบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Dechow (1998, pp. 326A) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการวัดการเรียนการสอนแบบการแข่งขันเป็นทีม (TGT) และการจัดชั้นเรียนแบบดั้งเดิม เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้เกมซึ่งเรียกว่า The Team Game Tournament Method ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่าการสอนแบบ TGT มีผลแตกต่างมีนัยสำคัญต่อคะแนนวิชาชีววิทยา หรือเจตคติต่อวิชาชีววิทยาในโรงเรียนที่ศึกษาเรื่องนี้และชั้นที่ทดลองสอน TGT ชอบและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนชีววิทยา Symons and Gill (2008, pp. 1-4) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเรียนที่ผู้เรียนให้ มีส่วนร่วมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเทคนิคทีมแข่งขัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม และเพิ่มแรงจูงใจทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้เลือกเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคทีมแข่งขัน (TGT) กลุ่มทดลองได้แก่นักเรียนรายวิชาชีววิทยา จำนวน 80 คน โดยกลุ่มที่ 1 ผู้เรียนจะเรียนโดยใช้กลยุทธ์ TGT และกลุ่มที่ 2 ใช้เทคนิคการเรียนแบบปกติผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยเทคนิคทีมแข่งขันสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบปกติโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 Edmunds (2001, p. 964) ศึกษาการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือในหลักสูตรของวิทยาลัยชุมชนทำให้ทราบว่าการทำงานเป็นกลุ่มเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพ และได้เน้นจุดเด่นหรือพรสวรรค์ของผู้เรียนแต่ละคนออก ผลการวิจัยยังกล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เช่น ระยะเวลาที่จัดให้เข้ากลุ่มอยู่ร่วมกัน การประเมินและการวิเคราะห์ปัญหา รวมถึงการขาดเรียนของนักเรียนและขนาดของชั้นเรียน

Harmandar and Cil (2008, p. 287) ได้ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การสืบพันธุ์และการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิต และทัศนคติของนักเรียนเกรด 8 โดยมีกลุ่มทดลองคือ กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ แบ่งการเก็บข้อมูลเป็นการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยให้นักเรียนเขียนความรู้สึกเกี่ยวกับ วิธีการสอนทั้งสองรูปแบบ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการ

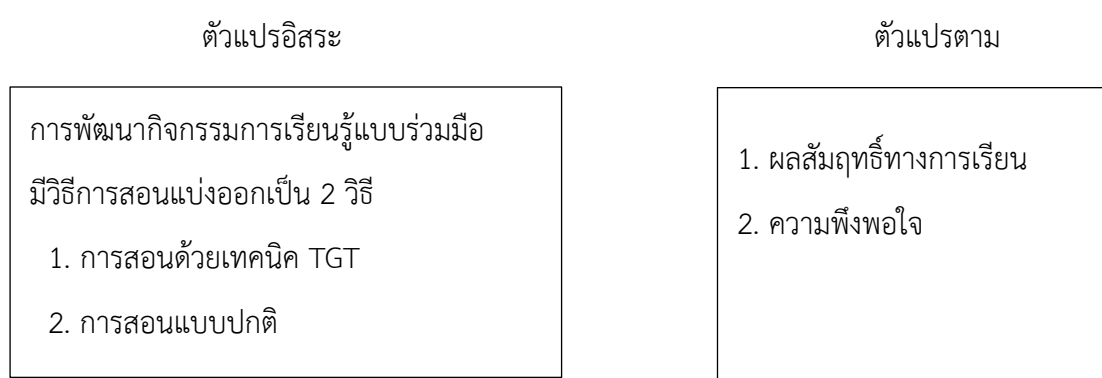
จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ นักเรียนมีทัศนคติในทิศทางบวกกับการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค TGT ในด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ความพอใจในการเรียน และ ความชื่นชอบในวิธีการสอน

Arsaythamby and Chairhany (2013, p. 312) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำศัพท์ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค TGT และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างสุ่มด้วยวิธี Cluster Random Sampling ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค TGT มีคะแนนเฉลี่ยเรื่องศัพท์ 76.21 คะแนน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ย 69.25 คะแนน และจากข้อมูลทางสถิติ สามารถสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำศัพท์ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้เทคนิค TGT และวิธีปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากต่างประเทศและในประเทศทำให้ผู้ศึกษา สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นวิธีการสอนที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น และมีทักษะทางสังคมได้เรียนรู้ด้วยตนเอง สนับสนุนแนวทางการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยเหตุผลนี้ ผู้วิจัยจึงนำวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงทำให้ผู้เรียนการพัฒนาการเรียนรู้อันได้ และมีประสิทธิภาพ ยังช่วยให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่สูงขึ้นได้

2.8 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเสนอกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังภาพที่ 2.1





ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. รูปแบบการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัด
มหาสารคาม มี 9 ห้องเรียน จำนวน 293 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ ตำบลบรบือ
อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม 2 ห้องเรียน โดยมีขั้นตอนการสุ่มดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แบ่งกลุ่มนักเรียนตามนักเรียน 9 ห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มห้องเรียนมา 2 ห้องเรียน โดยการสุ่มอย่างง่าย

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มห้องเรียน 1 ห้อง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 35 คน
เป็นห้องควบคุม และอีก 1 ห้อง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 28 คน เป็นห้องทดลอง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชา เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวนทั้งสิ้น 12 แผน รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 15 ข้อ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ที่เกี่ยวกับหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.3.1.2 ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และเวลา แล้วจัดหน่วยการเรียนรู้ วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.3.1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 12 แผน ใช้เวลาสอนทั้งสิ้นจำนวน 12 ชั่วโมง

ตารางที่ 3.1

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	ชื่อแผน	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	ตลาดในระบบเศรษฐกิจ	อธิบายความหมายและประเภทของตลาดในระบบเศรษฐกิจได้ วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของตลาดแต่ละประเภทได้	1

2	กลไกราคา	อธิบายความหมายและความสำคัญของกลไกราคาได้	1
3	การกำหนดราคา ในระบบเศรษฐกิจ	อธิบายหลักการกำหนดราคาการปรับและเปลี่ยนแปลง ราคาสินค้าและบริการได้	1
4	การแก้ไขปัญหาท้องถิ่น	วิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นของไทยทางด้านสังคม	1
5	ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้	1

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนที่	ชื่อแผน	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
6	เศรษฐกิจพอเพียงกับการ พัฒนาประเทศในระดับ ต่างๆ	วิเคราะห์การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปพัฒนา ประเทศในระดับต่างๆ ได้	1
7	เศรษฐกิจพอเพียง	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเศรษฐกิจ พอเพียง	1
8	ระบบสหกรณ์	อธิบายหลักการสำคัญของระบบสหกรณ์	1
9	บทบาทหน้าที่ของรัฐบาล ในการพัฒนาประเทศ	อธิบายบทบาทหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ ในระบบเศรษฐกิจ	1
10	บทบาทและกิจกรรมทาง เศรษฐกิจของรัฐบาล	อธิบายบทบาทหน้าที่และกิจกรรมทางเศรษฐกิจของ รัฐบาลได้	1
11	นโยบายทางเศรษฐกิจของ รัฐบาล	อธิบายนโยบายทางเศรษฐกิจและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของรัฐบาลได้	1
12	ปัญหาและอุปสรรคในการ พัฒนาเศรษฐกิจของไทย	วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดเงินเฟ้อ เงินฝืด และการ ว่างงานได้ และวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากภาวะ เงินเฟ้อ เงินฝืด และการว่างงานได้	1
		รวมทั้งสิ้น	12 ชั่วโมง

3.3.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของเนื้อหา จุดประสงค์ กระบวนการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลโดยผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.3.2.1 นางสาวมะลิวรรณ พลเสน การสอนสังคมศึกษา (ศษ.ม.) ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบรบือ ตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์

3.3.2.2 นายมิตรชัย แถวพินิจ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบรบือ ตรวจสอบความ
เหมาะสมด้านเนื้อหาวิชาเศรษฐศาสตร์

3.3.2.3 นางสาวพะยอม แก้วโยธา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบรบือ ตรวจสอบ
ความเหมาะสมด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้TGT

3.3.2.4 อาจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุทธา วิจัยและประเมินผลการศึกษา (ปร.ด.)
อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตรวจสอบความเหมาะสม
ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

3.3.2.5 นางมุกดา เมืองนาม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบรบือ ตรวจสอบความ
เหมาะสมด้านหลักสูตร

การประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้
เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ที่ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละรายข้อมาหาค่าเฉลี่ย, ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน โดยกำหนดค่าเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 103) มีความหมายดังนี้

5 คะแนน เหมาะสมมากที่สุด

4 คะแนน เหมาะสมมาก

3 คะแนน เหมาะสมปานกลาง

2 คะแนน เหมาะสมน้อย

1 คะแนน เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยยึดเกณฑ์การประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 65-103) ค่าเฉลี่ย
แปลความ

4.51-5.00 เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 เหมาะสมมาก

2.51-3.50 เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ปรากฏว่าโดยภาพรวมมีความเหมาะสม สอดคล้องในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย \bar{X} เท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.19

นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์

3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ โดยดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.3.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จากหนังสือการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษามาตรการการเรียนรู้ผล การเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ ศึกษาการสร้างข้อสอบ วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์การ เรียนรู้ จากหนังสือการวัดผลการศึกษา และศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์

3.3.3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญและผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังวิชา เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

ตารางที่ 3.2

การวิเคราะห์ข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ
		ทั้งหมดต้องการ จริง
1. ความหมายและประเภทของตลาด	อธิบายความหมายและประเภทของ ตลาดในระบบเศรษฐกิจได้ วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของ ตลาดแต่ละประเภทได้	32

2. ความสำคัญของกลไกราคาและ การกำหนดราคาในระบบเศรษฐกิจ หลักการปรับและเปลี่ยนแปลงราคา สินค้าและบริการ	ตระหนักถึงความสำคัญของ กลไกราคา	43
3. ความหมายและตัวอย่างของอุปสงค์ และอุปทาน	วิเคราะห์การกำหนดราคา ในทางปฏิบัติได้	21
4. สภาวะสุขภาพปัจจุบันปัญหาท้องถิ่น ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และ สิ่งแวดล้อม	เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา ท้องถิ่นตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงได้	6 5
5. แนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียงกับ การพัฒนาในระดับต่างๆ	วิเคราะห์การนำแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงไปพัฒนา ประเทศในระดับต่างๆ ได้	5 3
6. หลักการสำคัญของระบบสหกรณ์	อธิบายหลักการสำคัญของ ระบบสหกรณ์ได้	5 3
7. บทบาทหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนา ประเทศในด้านต่างๆ	เข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของ รัฐบาลในการพัฒนา ประเทศในระบบเศรษฐกิจ	5 3

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ
		ทั้งหมดต้องการจริง
8. บทบาทและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ของรัฐบาล เช่น การผลิตสินค้า และ บริการสาธารณะที่เอกชนไม่ดำเนิน การ เช่น ไฟฟ้า ถนน โรงเรียน	อธิบายบทบาทหน้าที่และ กิจกรรมทางเศรษฐกิจของ รัฐบาล	5 3
9. บทบาทอื่นของรัฐบาลในระบบเศรษฐกิจ	เข้าใจถึงนโยบายทาง	5 3

ในสังคมไทย นโยบายและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐบาล	เศรษฐกิจและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐบาล	
10. ผลกระทบที่เกิดจากภาวะเงินเฟ้อ	วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิด	5 3
เงินฝืด ความหมาย สาเหตุสภาพและสาเหตุปัญหาการว่างงานแนวทาง	ภาวะเงินเฟ้อ เงินฝืด และการว่างงานได้	
การแก้ไขปัญหาการว่างงาน		
รวม		45 30

3.3.3.3 ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจากเอกสารตำรา เทคนิคการสอนและรูปแบบการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ

3.3.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 45 ข้อนำมาใช้จริง 30 ข้อ

3.3.3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสร็จ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบทดสอบให้คำแนะนำแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วพร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3.7 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-objective Congruence) โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2546, น. 221) พบว่า ข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 - 1.00 เป็นแบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ผลการพิจารณาคัดเลือกข้อสอบพบว่า ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยค่าความสอดคล้องมีค่าตั้งแต่ 0.6-1.00 จึงนำมาพิมพ์เป็นแบบทดสอบเพื่อนำไปทดลองใช้ (Try-out)

3.3.3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ จำนวน 29 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3

3.3.3.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน

3.3.3.10 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับค่าความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.64-0.82 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.15-0.89

3.3.3.11 จัดพิมพ์แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว จำนวน 40 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.4.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเนื้อหาแนวคิดทฤษฎีและขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 63)

3.3.4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับจำนวน 20 ข้อ โดยกำหนดประเด็นการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อสารการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล การให้ความหมายของคะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3.4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของข้อคำถามและความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามเฉพาะศัพท์เฉพาะประเด็นหลักที่ต้องการวัด และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3.4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมและประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะประเด็นหลักที่ต้องการวัดในแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้แต่ละข้อ ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามประเด็นหลัก
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามประเด็นหลัก
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามประเด็นหลัก

3.3.4.5 วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 โดยคะแนนความสอดคล้องมีค่า 1.00

3.3.4.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบแผนการทดลองกึ่งทดลอง (Quasi - experimental Designs) (อรัญ ชูกระเดื่อง, 2557, น. 35)

ตารางที่ 3.3

แบบแผนการทดลองกลุ่มควบคุมที่ไม่เท่าเทียมกัน (Non-equivalent Control Group Design)

กลุ่ม	ทดสอบก่อน (Pre-test)	ทดลอง	ทดสอบหลัง (Post-test)
R	O ₁	X	O ₂
R	O ₁	-	O ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในรูปแบบการทดลอง

- R แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
- X แทน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

- O₁ แทน การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนทดลอง
- O₂ แทน การรวบรวมข้อมูลหลังทดลอง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทำการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน รวมมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นแบบทดสอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.5.2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT จำนวน 12 แผนการจัดการเรียนรู้

3.5.3 เมื่อจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ครบทุกเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนกับหลังเรียน

3.5.4 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบทดสอบความพึงพอใจต่อ วิชาเศรษฐศาสตร์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

3.5.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การจัด กระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1 หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.6.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

3.6.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC หาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา ซึ่งคำนวณได้จากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยแปลงระดับความสอดคล้องเป็นคะแนน (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 44) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.1.2 การหาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ เกณฑ์คุณภาพ 0.20-0.80 คำนวณจากสูตรดังนี้ (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 44)

$$P = \frac{R}{n} \quad (3-2)$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนสอบทั้งหมด

3.7.1.3 วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อเกณฑ์คุณภาพ 0.20-1.00 โดยใช้สูตรดังนี้ (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 44)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_f}{n_f} \quad (3-3)$$

เมื่อ	f_p	แทน	จำนวนคนในกลุ่มผ่านตอบถูก
	f_f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่านตอบถูก
	n_p	แทน	จำนวนคนในกลุ่มผ่าน
	n_f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มไม่ผ่าน

3.7.1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามวิธีของ Lovett (อรัญ ชูยกระเดื่อง, 2557, น. 45)

$$r_{cc} = 1 - \frac{k \sum x_1 - \sum x_1^2}{(k-1) \sum (x_1 - C)^2} \quad (3-4)$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	x_1	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนผ่าน

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.7.2.1 สถิติพื้นฐาน

1) ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต ค่ามัชฌิมเลขคณิต (ประสาท
เนืองเฉลิม, 2560, น. 224)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (3-5)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจาย
ที่นิยมใช้กันมากเขียนแทนด้วย SD (ประสาท เนืองเฉลิม, 2560, น. 228)

$$SD = \frac{\sqrt{N\sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)} \quad (3-6)$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\sum	แทน	ผลรวม
	x^2	แทน	ค่าคะแนน
	N	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม

3.7.3 วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์

วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากร้อยละของกระบวนการเรียนระหว่างเรียน โดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $E_1/E_2 = 90/90$ (ประสาธต เนื่องเฉลิม, 2560, น. 213-215)

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N}{A}} \times 100 \quad (3-7)$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของทุกส่วน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum X}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

3.7.4 สถิติที่ใช้ในเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

เป็นสถิติที่ใช้ทดสอบค่าเฉลี่ยของประชากรสองกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ซึ่งจะใช้กับลักษณะของประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ โดยแยกทดสอบการแจกแจงจากการวัดผลสองครั้งแยกจากกัน เช่น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ Independent Sample t-test (ประสาธน์เนื่องเฉลิม, 2560, น. 230)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{s_p^2 \left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right)}}; df = (N_1 + N_2) - 2 \quad (3-8)$$

$$s_p^2 = \frac{(N_1 - 1)s_1^2 + (N_2 - 1)s_2^2}{(N_1 + N_2) - 2}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	\bar{x}_1, \bar{x}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	s_1^2, s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
	N_1, N_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มเป้าหมาย
- \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
- S.D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- E₁ แทน ประสิทธิภาพด้านกระบวนการของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- E₂ แทน ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
- ** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดำเนินการสร้างเครื่องมือ และทดลองใช้มาเป็นลำดับ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดเก็บข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสมกับเวลาในการดำเนินการ และนำมาวิเคราะห์และแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3 ที่ได้รับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGTกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 3 ที่ได้รับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.1

ประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน	คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ ระหว่างเรียน (144 คะแนน)	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (30 คะแนน)
28	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ (E_1) 10.8687.50	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ (E_2) 26.5088.30

จากตารางที่ 4.1 พบว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.50/88.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับจัดการเรียนรู้ โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนแบบปกติ

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบหลังเรียนนักเรียน

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	df	t	Sig. (1-tailed)
TGT	28	26.50	2.00	61	9.15	.000
ปกติ	35	21.51	2.17			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เท่ากับ 26.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.30 สำหรับค่าสถิติ t-test Independent ได้ค่า 9.15 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการจัดการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเรียนเป็นเรื่องที่ ข้าพเจ้าชอบ	4.5	0.69	มาก
2. ข้าพเจ้าชอบที่ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.42	0.69	มาก

3. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	4.46	0.83	มาก
4. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT	4.71	0.53	มากที่สุด
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรม	4.71	0.59	มากที่สุด
6. ข้าพเจ้ามีโอกาส คิด พูด แสดงความคิดเห็นลงมือ ทำอย่างเท่าเทียมกัน	4.64	0.67	มากที่สุด
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูทำให้ ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.71	0.53	มากที่สุด
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีสื่อในการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	4.43	0.69	มากที่สุด
9. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการใช้สื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.64	0.67	มากที่สุด
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสื่อที่เป็นรูปธรรมในการจัดกิจกรรม ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น	4.71	0.53	มากที่สุด
11. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการนำสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.75	0.51	มากที่สุด
12. ข้าพเจ้าคิดว่าการใช้เทคนิคการสอนในการทดสอบได้เหมาะสม	4.69	0.54	มากที่สุด

(ต่อ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
13. ข้าพเจ้าพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ทำได้เสมอ	4.79	0.41	มากที่สุด
14. ข้าพเจ้าได้เข้ากลุ่มช่วยเหลือกันในการเตรียมตัวร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT	4.57	0.51	มากที่สุด
15. ข้าพเจ้าได้ทราบคะแนนของตนเองและกลุ่ม	4.86	0.35	มากที่สุด
ภาพรวม	4.64	0.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์ โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 12 ข้อระดับมาก 3 ข้อ ข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจสูงสุด 3 อันดับแรกดังนี้ข้าพเจ้าได้ทราบคะแนนของตนเองและกลุ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.86$) รองลงมาคือ ข้าพเจ้าพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ได้เสมอ ($\bar{X} = 4.79$) ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการนำสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.75$) ตามลำดับ



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นสามปีที่ 3 และผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/88.30

5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน

5.1.3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.72)

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัย ผู้วิจัยพบประเด็นที่สำคัญสำหรับนำมาอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

5.2.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/88.30 นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม และการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนจำนวน 12 ชุดร้อยละ

87.50 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 88.30 ว่าแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT เป็นแผนการสอนที่ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มตั้งแต่การเลือก และเรียบเรียงหน่วยการเรียนรู้ การศึกษาเอกสารและหลักสูตร คู่มือการจัดการเรียนรู้ เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาเศรษฐศาสตร์การสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค TGT and JIGSAW สาระประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประทาย อำเภอบึงสามพันจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 36 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นที่มีประสิทธิภาพ 86.70/85.75 หมายความว่า นักเรียนทั้งหมด ได้ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 10 ชุด และแบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.70 แสดงว่าแผนการเรียนรู้ด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับ JIGSAW สาระประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากผู้ศึกษาผลคว้าได้ดำเนินการอย่างมีลำดับขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์เป็นต้นมา

5.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ได้ผ่านกระบวนการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้เนื่องจากมาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะกระบวนการกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเองให้เป็นที่ยอมรับของหมู่คณะ ค้นหาคำตอบและแก้ปัญหาด้วยตนเองจึงส่งผลให้ผลการเรียนพัฒนายิ่งขึ้น และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม TGT วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เรื่อง การหาความยืดหยุ่นของอุปสงค์ และอุปทาน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คัดเลือกจากห้องเรียนที่มีผลการเรียนในวิชาเศรษฐศาสตร์ อ่อนที่สุด ห้อง ม. 1/5 จำนวน 47 คน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม TGT ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ

เฉลี่ยร้อยละ 75.54 / 82.40 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่ามากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิควิธีการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม TGT สามารถก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้จริง ผู้เรียนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

5.2.3 ความพึงพอใจต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชา เศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ที่สุด $\bar{X} = 4.64$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D = 0.72$ แสดงว่าการพัฒนากรรมการเรียนรู้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และการพัฒนาถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมทั้งมีรูปแบบที่เหมาะสมกับนักเรียนตรงตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมผลปรากฏว่านักเรียนมีความสุขในการเรียนในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวนนักเรียน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพภาพก่อนเรียนหลังเรียนเท่ากับ 85.10/82.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เท่ากับ 0.7338 หรือ คิดเป็นร้อยละ 73.38 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดควรสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มการยอมรับความเห็นของผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรับผิดชอบ รู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ประสบผลสำเร็จ

5.3.1.2 ครูผู้สอนควรให้กำลังใจแก่นักเรียนให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นกล้าซักถาม เมื่อเกิดความไม่เข้าใจในการปฏิบัติกิจกรรมและการทำแบบฝึก

5.3.1.3 ควรให้ความรู้ที่ถูกต้องกับบุคคลคุณอื่นในการนำแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT วิชาเศรษฐศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรมีการชี้แจงและเตรียมแบบฝึกให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

5.3.1.4 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประชุม อบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และการนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ในหน่วยการเรียนรู้อื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นอื่นๆ

5.3.2.2 ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนโดยพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT และใช้กับการเรียนแบบอื่นๆ



บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ข). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา วัฒนายุ. (2544). *เทคนิคการเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.
- การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2545). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ)
- ไกรสร กองธรรม. (2553). *การพัฒนาการอ่านคำพื้นฐานโดยใช้เกมทางภาษา กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยอีสาน.
- ชนิษฐา กรกำแหง. (2551). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และคุณธรรมจริยธรรมทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโยธินบำรุงที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT กับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เขมรัฐ โตไทยะ. (2540). *คู่มือการจัดทำแผนการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เนื้อหาสิ่งแวดล้อมเน้นทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. ร้อยเอ็ด : ม.ป.ท.
- จรรยา ชุมมุง. (2551). *ผลการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารชั้นประถมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2542). *ประมวลบทความการเรียนการสอนและการวิจัยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชานนท์ จำรัสศรี. (2558). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิค การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (TGT) วิชาเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เรื่อง การหาความยืดหยุ่น ของอุปสงค์และอุปทาน. ระยะเวลา : วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ.
- ทิตินา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด.
- นริรัตน์ บพิตรสุวรรณ. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดอย่างมี วิจารณ์ญาณ โดยใช้กระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดี ของสังคม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- นิตยา เจริญนิเวศนุกุล. (2541). ผลของการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือประเภทการแข่งขันระหว่าง กลุ่มด้วยเกม ที่มีการทดสอบย่อยต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิพา สารพันธ์. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ และความรับผิดชอบของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือโดยใช้แหล่ง เรียนรู้ในชุมชน (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิภาพร ศรีสุภาพ. (2550). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องพลเมืองดี ตามวิถี ประชาธิปไตย กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2546). การจัดการสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : เซ็นทรัล เอ็กเพรส.
- บังอร ผงผ่าน. (2538). ความพึงพอใจของผู้รับบริการของโรงพยาบาลชุมชน กรณีโรงพยาบาล กันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ (วิทยานิพนธ์ปริญญาแพทยศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2539). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซนเตอร์การพิมพ์.
- ประสาธน์ เนื่องเฉลิม. (2560). *วิจัยการเรียนการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ ภูถนนวนอก. (2556). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือการเรียนรู้ด้วยเทคนิค
TGT and JIGSAW สาระประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนประทาย อำเภอประทาย จังหวัดนครราชสีมา
(วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปราณี รามสุต. (2551). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : แสงรุ่งการพิมพ์.
- ปรีณดา เลิศศรีมงคล. (2554). *ผลของโปรแกรมฝึกการกำกับอารมณ์ที่มีทักษะการทำงานเป็นทีมของ
นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพรรณ พระชัย. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการแก้โจทย์ปัญหา
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปิยนาด สุทธิประภา. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค (TGT) (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เปรมจิตต์ ขจรภัยลาร์เซน. (2551). *วิธีการสอนแบบการเรียนรู้ ในเอกสารประกอบการบรรยาย*.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พนา ครุฑบุตร. (2556). *ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง การเงิน การคลังและการค้าระหว่างประเทศของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนวัดโพธิ์ผไท (เวชพันธ์อนุสรณ์) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พรรณรัตน์ เน่าธรรมสาร. (2533). *การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน. สารพัฒนาหลักสูตร,*
(95), 35-37.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2543). *การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- ภาวิณี อ้วนศรีเมือง. (2557). *เปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องระดับฐานข้อมูลของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บร่วมกับการเรียนรู้แบบ TGT และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD*.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โยธิน ศันนยุทธ. (2530). *จิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- รุจิร ภู่อาระ. (2545). *การพัฒนาหลักสูตรตาม : แนวปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บั๊กพอยท์.
- วัชรารณณ์ มาติยา. (2556). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT โดยใช้เครือข่ายทางสังคมออนไลน์ วิชาคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ ลิฟเพรส.
- วิลาวรรณ รพีไพศาล. (2542). *หลักการจัดการ*. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- ศิริประภา พบวันดี. (2558). *การพัฒนาผลการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค (TGT) (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมเดช บุญประจักษ์. (2540). *การพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิต)*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมยศ นาวิการ. (2549). *การพัฒนาองค์กรและการจูงใจ*. กรุงเทพฯ : (ม.ป.พ.).
- สันติ บางอ้อ. (2540). *การสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีในการทำงาน. วารสารเพื่อการพัฒนาผลผลิต : Productivity World, 2(2), 39 - 40.*
- สารสิน เล็กเจริญ. (2556). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1. (2553). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (ONET) ปีการศึกษา 2553 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาสารคาม : กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา.
- สุนันทา ชัยศิริ. (2546). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เจตคติต่อการเรียนและความคงทนในการจำของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีระดับผลการเรียน ต่างกันจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียรูปแบบต่างกับการสอนตามคู่มือครู. กรุงเทพฯ : (ม.ป.ท.) : (ม.ป.พ.).
- สุพล วังสินธุ์. (2543). การเรียนแบบร่วมแรงร่วมใจ. วารสารวิชาการ, 3(เมษายน), 9-13.
- สุภชัย ปันมณี. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT สาระ พระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชโอรส. กรุงเทพฯ : (ม.ป.พ).
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2533). “การจัดกลุ่มนักเรียนในการเรียนแบบร่วมมือ,” วารสารพัฒนาหลักสูตร, 6(29), 32-34.
- สุรัตดา ลอยฟ้า. (2536). รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2546). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ดวงกมลสมัย.
- เสน่ห์ ศรีสุวรรณ. (2553). การสร้างและการพัฒนาทีมงาน. บริหารธุรกิจ, 14(56), 88-89.
- อรัญ ชูยกระเดื่อง. (2557). เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อารี พันธุ์มณี. (2540). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ ลิฟเฟิลส.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- Adam, D.M. and Ham, M.E. (1990). *Co-operative Learning and Collaboration Across the Curriculum*. Illinois : Charies Thomas.
- Brill, N. I, (1976). *Teamwork : Working Together in The Human Service*. New York : Lippincott.

- Cooperative Learning. (1990). *Theory Research, and Practice*. New Jersey :
Prentice Hall.
- Dechow, P.M, Kothari, S.P . and Watts, R.L. (2013). “The Relation Between Earnings
and Cash Flows” Arsaythamby and Chairhany. *Journal of Accounting and
Economics*. 25(2), 312.
- Edmunds, Alfred N. (2001). *The Aims of Education and Other Essay*. New York :
The Free Press.
- Harmandar and Cil. (2008). *Reproduction and growth of living things and students
attitudes*. New Jersey : Pearson Prentice Hall.
- Johnson, D.W., and Johnson, R.T. Together and Alone. (1987). *Learning Together
and Alone : Cooperative, Competitive and Individualistic Learning*. 4^{ed}.
New Jersey : Prentice Hall.
- Joyce, Bruce and Marsha. Weil. (1994). *Models of Teaching*. 3^{ed}. London :
Prentice-Hall International Kagan.
- Learning Together and Alone. (1994). *Cooperative and Individualistic Learning*. 4^{ed}.
New Jersey : Prentice Hall.
- Maslow, A. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row Publishers.
- Robbin Stephen. (2001). *Essential of Organizational*. New Jersey : Pearson Prentice Hall.
- Ross. (1995). The Teaching of Critical Thinking. *The Education Forum*, 37, 45-52.
- Slavin, E. Robert. (1990). *Cooperative Learning*. New York : Longman.
- Woodcock, M. and Francis, D. (1994). *Team building strategy*. Hampshire : Gower.



ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ Team Game Tournament

แผนที่	ชื่อแผน	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1	ตลาดในระบบเศรษฐกิจ	อธิบายความหมายและประเภทของตลาดในระบบเศรษฐกิจได้ วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของตลาดแต่ละประเภทได้	1
2	กลไกราคา	อธิบายความหมายและความสำคัญของกลไกราคาได้	1
3	การกำหนดราคาในระบบเศรษฐกิจ	อธิบายหลักการกำหนดราคา การปรับและเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าและบริการได้	1
4	การแก้ไขปัญหาท้องถิ่น	วิเคราะห์ปัญหาท้องถิ่นของไทยทางด้านสังคม	1
5	ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้	1
6	เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาประเทศในระดับต่างๆ	วิเคราะห์การนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปพัฒนาประเทศในระดับต่างๆ ได้	1
7	เศรษฐกิจพอเพียง	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	1
8	ระบบสหกรณ์	อธิบายหลักการสำคัญของระบบสหกรณ์	1
9	บทบาทหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ	อธิบายบทบาทหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศในระบบเศรษฐกิจ	1
10	บทบาทและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐบาล	อธิบายบทบาทหน้าที่และกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐบาลได้	1
11	นโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล	อธิบายนโยบายทางเศรษฐกิจและกิจกรรมทางเศรษฐกิจของรัฐบาลได้	1
12	ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย	วิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดเงินเฟ้อ เงินฝืด และการว่างงานได้ และวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดจากภาวะเงินเฟ้อ เงินฝืด และการว่างงานได้	1
รวมทั้งสิ้น			12 ชั่วโมง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Team Game Tournament

สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กลไกราคาในระบบเศรษฐกิจ

เวลาเรียน 3 ชั่วโมง

เรื่อง ตลาดในระบบเศรษฐกิจ

เวลาเรียน 1 ชั่วโมง

สอนโดย นายอภิชาติ ทองโคตร

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 วันที่สอน...../...../.....

สาระสำคัญ

ตลาดในระบบเศรษฐกิจแต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ส 3.1 ม.3/1 อธิบายกลไกราคาในระบบเศรษฐกิจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายและประเภทของตลาดในระบบเศรษฐกิจได้ (K)
2. วิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียของตลาดแต่ละประเภทได้ (P)

สาระการเรียนรู้

1. สาระการเรียนรู้แกนกลาง

ความหมายและประเภทของตลาด

สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
 - 1.1 ทักษะการสรุปความรู้
 - 1.2 ทักษะการเปรียบเทียบ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

กระบวนการจัดการเรียนรู้ (การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค (TGT) Team Game Tournament)

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1
2. ครูนำภาพตลาดสินค้าต่างๆ มาให้นักเรียนดู แล้วตอบคำถามเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของตลาด ดังนี้

2.1 จากภาพที่ 1-3 นักเรียนพอใจในการจับจ่าย ซื้อสินค้าในตลาดใดมากที่สุด อธิบายพร้อมบอกเหตุผลประกอบ

2.2 จากภาพที่ 4-6 เป็นลักษณะตลาดที่ใช้เกณฑ์ในการจัดประเภทอย่างไร

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

1. ครูอธิบายเชื่อมโยงความรู้ให้นักเรียนเข้าใจว่า กิจกรรมดังกล่าวจะพัฒนาไปได้อย่างไร คุณภาพและมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการและส่วนที่สำคัญ คือ ตลาดในระบบเศรษฐกิจ

ขั้นที่ 3 ขั้นจัดทีม

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน คละกันตามความสามารถ คือ เก่ง ปานกลาง ค่อนข้างเก่ง ปานกลางค่อนข้างอ่อน และอ่อน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้าและ เลขานุการ กลุ่ม จากนั้นช่วยกันแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการศึกษาข้อมูลความรู้ เรื่อง ตลาดในระบบเศรษฐกิจ จากหนังสือเรียน หรือหนังสือค้นคว้าเพิ่มเติม หรือห้องสมุด หรือแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ในหัวข้อต่อไป

1.1 ลักษณะโดยทั่วไปของตลาด

1.2 ตลาดตามลักษณะการแข่งขันให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามายำบันทึกลงในแบบบันทึกการอ่าน

ขั้นที่ 4 ขั้นการแข่งขันเกมทางวิชาการ

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันไปแยกย้ายกันไปแข่งขันในโต๊ะที่จัดไว้ตามความสามารถ กลุ่มแข่งขันจะมีแผนผัง ดังนี้

โต๊ะหมายเลข 1 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับเก่ง

โต๊ะหมายเลข 2 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับปานกลาง

โต๊ะหมายเลข 3 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับปานกลาง

โต๊ะหมายเลข 4 เป็นโต๊ะแข่งขันสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับอ่อน

2. ดำเนินการแข่งขันตามขั้นตอน

2.1 ครูแจกของคำถามให้ทุกโต๊ะ

2.2 ครูชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าทุกคนจะผลัดกันเป็นผู้อ่านคำถามและผู้อ่านคำถามมีหน้าที่อ่านคำตอบและให้คะแนนผู้ที่ตอบถูกต้องตามลำดับ

3. เริ่มแข่งขัน

3.1 ผู้เรียนคนที่ 1 หยิบของคำถาม 1 ซอง เปิดอ่านคำถาม แล้ววางกลางโต๊ะ

3.2 ผู้เรียนอีก 3 คน แข่งขันกันตอบคำถาม โดยเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบของตนส่งให้คนที่ 1 อ่าน

3.3 คนที่อ่านคำถามทำหน้าที่ให้คะแนนตามลำดับคนที่ส่งก่อนและตอบถูกได้ 2 คะแนน คนที่ส่งลำดับถัดมาและตอบถูกได้ 1 คะแนน ผู้ที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน

3.4 สมาชิกในกลุ่มแข่งขันจะผลัดกันทำหน้าที่อ่านคำถามจนคำถามหมดโดยให้ทุกคนได้ตอบคำถามจำนวนเท่ากัน

3.5 ให้ทุกคนรวมคะแนนของตนเอง โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มรับรองกันว่าถูกต้อง การคิดคะแนนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มดังนี้

3.5.1 ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละโต๊ะจะได้คะแนนโบนัส 10 คะแนน

3.5.2 ผู้ที่ได้คะแนนรองอันดับ 1 จะได้คะแนนโบนัส 8 คะแนน

3.5.3 ผู้ที่ได้คะแนนรองอันดับ 2 จะได้คะแนนโบนัส 6 คะแนน

3.5.4 ผู้ที่ได้คะแนนรองอันดับ 3 จะได้คะแนนโบนัส 4 คะแนน

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียน

1. นักเรียนที่ได้ทำการแข่งขันกลับเข้ากลุ่มเดิม นำคะแนนการแข่งขันแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม แจ้งผลการแข่งขันโดยให้ตัวแทนที่ออกไปแข่งขันมานำเสนอต่อสมาชิก พร้อมกับกล่าวชมกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือเรียน เศรษฐศาสตร์ ม.3
2. ตัวอย่างข่าว
3. ใบงานที่ 1.1 เรื่อง ตลาดในระบบเศรษฐกิจ
4. หนังสือค้นคว้าเพิ่มเติม

(1) ขจิต จิตตเสวี. (2531). หลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

(2) บุญยีน ชัยสุโรจน์. (2533). ระบบเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.

แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด

2. สื่อความรู้ทางอินเทอร์เน็ต

- <http://www.skoolbuz.com/library/frame/3111>

การวัดและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ด้านความรู้ (K)	ด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม (A)	ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)
ซักถามความรู้ เรื่อง ตลาดในระบบเศรษฐกิจ	ประเมินพฤติกรรมในการทำงาน เป็นกลุ่มในด้านความมีวินัย ความใฝ่เรียนรู้ ฯลฯ	ประเมินพฤติกรรมในการทำงาน เป็นกลุ่มในด้านการสื่อสาร การคิด การสรุปบทความ ฯลฯ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 กลไกราคาในระบบเศรษฐกิจ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นต่อแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด จงทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านมีความคิดเห็น ซึ่งมี 5 ระดับเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

- เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
 เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน
 เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน
 เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน
 เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านสาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน					
3. ด้านสาระการเรียนรู้					
3.1 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับชั่วโมงที่เรียน					
3.2 เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน และเหมาะสมกับผู้เรียน					
3.3 เนื้อหาเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม					
3.4 เนื้อหาที่มีความที่มีความง่าย ไม่สับสน และน่าสนใจ					

แผนการจัดการเรียนรู้	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้					
4.1 เรียนลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม					
4.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้					
5.2 ได้รับความสนใจ					
5.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
6. ด้านการวัดผลประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้					
6.2 เครื่องมือเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
 2. การตอบให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด จากตัวเลือก ก ข ค ง เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น
 ทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบให้ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ

1. ข้อใดคือความหมายของกลไกราคา
 - ก. การเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้า ซึ่งเกิดจาก แรงผลักดันของอุปสงค์และอุปทาน
 - ข. ปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคและผู้ผลิตมีความต้องการเท่ากัน
 - ค. ราคาสินค้าและการผลิตถูกกำหนดโดยความต้องการของผู้บริโภค
 - ง. การผลิตที่มีความสมดุลกับการบริโภค
2. ข้อเสียของตลาดแข่งขันสมบูรณ์ คืออะไร
 - ก. ผู้ผลิตสินค้าพยายามลดต้นทุนทำให้คุณภาพสินค้าต่ำ
 - ข. ผู้ผลิตได้กำไรเป็นอัตราส่วนที่ค่อนข้างมาก
 - ค. ผู้ผลิตไม่มีการแข่งขันกันอย่างแท้จริง
 - ง. ผู้บริโภคเป็นผู้กำหนดราคาสินค้า
3. การกำหนดราคาในทางปฏิบัติมีวัตถุประสงค์หลายประการ ยกเว้น ข้อใด
 - ก. เพื่อสร้างกำไร
 - ข. เพื่อสร้างยอดขาย
 - ค. เพื่อขยายตลาดให้กว้างขวาง
 - ง. เพื่อให้ราคาสินค้าเท่าเทียมกัน
4. “ถ้าในตลาดมีผู้ขายเพียงรายเดียว อาจกำหนดราคาสินค้าให้สูงได้” ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับปัจจัยการกำหนดราคาในข้อใด
 - ก. ต้นทุนการผลิตและจำหน่าย
 - ข. การแข่งขันของตลาด

ค. สภาวะทางเศรษฐกิจ

ง. กลุ่มเป้าหมาย

5. การปรับตัวที่ทำให้ปริมาณซื้อและปริมาณขายเท่ากันพอดี ณ ระดับราคาใดราคาหนึ่งนั้น

สอดคล้องกับข้อความใด

ก. ราคาดุลยภาพ

ข. กลไกราคา

ค. อุปสงค์

ง. อุปทาน

6. ข้อความเกี่ยวกับปัจจัยกำหนดอุปทานข้อใดถูกต้อง

ก. ช่วงภาวะน้ำมันราคาแพง ผู้ผลิตรถยนต์จะผลิตรถยนต์ขนาดใหญ่ที่ประหยัดน้ำมัน

ข. จำนวนผู้ผลิตถ้ามีมากขึ้น ทำให้อุปทานเพิ่มขึ้น ถ้าผู้ผลิตลดน้อยลง จะทำให้อุปทานลดลง

ค. ถ้าราคาสินค้ามีราคาถูกลง ผู้ผลิตจะได้กำไรน้อยลง ทำให้ลดการผลิตลง

ง. ถ้าราคาสินค้าสูงขึ้น ผู้ผลิตจะลดจำนวนการผลิตลง

7. “ถ้าราคาสินค้าและบริการใดๆ เพิ่มขึ้น ความต้องการซื้อสินค้าและบริการนั้นจะลดน้อยลง

ถ้าราคาสินค้าหรือบริการใดๆ ลดลง ความต้องการซื้อสินค้าและบริการนั้น จะเพิ่มขึ้น”

ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับข้อใด

ก. ตัวกำหนดอุปทาน

ข. ตัวกำหนดอุปสงค์

ค. กฎของอุปทาน

ง. กฎของอุปสงค์

8. ข้อดีของตลาดแข่งขันสมบูรณ์ คืออะไร

ก. ผู้ผลิตสินค้ามีการแข่งขันกันอย่างเสรีเพื่อขายสินค้า ให้ได้มากที่สุด

ข. ผู้บริโภคมีโอกาสในการเลือกซื้อสินค้าราคาต่ำสุด

- ค. ผู้บริโภคและผู้ผลิตร่วมมือกันกำหนดราคาสินค้า
- ง. ผู้ผลิตสามารถกำหนดราคาสินค้าได้สูง
9. ข้อความใดสอดคล้องกับลักษณะของตลาดแข่งขันสมบูรณ์
- ก. ในวันขึ้นปีใหม่ร้านค้าที่เก่งเป็นเจ้าของ ประกาศลดราคาสินค้าถูกกว่าเดิม 50 เปอร์เซ็นต์
- ข. บริษัท สหรุ่งเรือง ผลิตเตารีดไฟฟ้ารุ่นใหม่ออกมา ซึ่งมีราคาแพงกว่าเตารีดของบริษัทอื่น
- ค. ตลาดนัดกลางของจังหวัดจะมีคนนิยมไปซื้อของจำนวนมาก แต่มีสินค้าจำนวนน้อย
- ง. ก้อยซึ่งเป็นแม่บ้านมักจะซื้อผงซักฟอกหลายยี่ห้อเปลี่ยนกันไปเพราะคุณภาพและราคาใกล้เคียงกัน
10. “ตลาดสี่มุมเมืองจะมีสินค้าจากเกษตรกรนำมาขายจำนวนมาก ส่วนตลาดรถยนต์จะมีอยู่ในตัวเมืองของทุกจังหวัด” ข้อความดังกล่าวเป็นการแบ่งลักษณะของตลาดตามข้อใด
- ก. แบ่งตามลักษณะการแข่งขันที่มีอยู่ในตลาด
- ข. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้สินค้า
- ค. แบ่งตามลักษณะการขายสินค้า
- ง. แบ่งตามชนิดของสินค้า
11. ข้อใดจัดเป็นปัญหาสำคัญที่สุดของท้องถิ่นในด้านเศรษฐกิจ
- ก. พึ่งพาปัจจัยภายนอกมากเกินไป
- ข. ขาดแคลนที่ดินทำกิน
- ค. ต้นทุนการผลิตต่ำ
- ง. ค่าครองชีพต่ำ
12. การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน มีแนวปฏิบัติหลายประการ ยกเว้นข้อใด
- ก. มีการสร้างงาน จ้างงานคนในชุมชน
- ข. สนับสนุนให้ชุมชนมีการรวมกลุ่มแบบต่างๆ
- ค. สนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้
- ง. ส่งเสริมการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีมาใช้ให้มากที่สุดเพื่อลดต้นทุน
13. “ชุมชนไม่งามเป็นชุมชนที่ชาวบ้านมีความสามัคคีปรองดองกันมีน้ำใจช่วยเหลือกัน” ข้อความนี้สอดคล้องกับลักษณะของความพอดีในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านใด

- ก. ด้านจิตใจ
- ข. ด้านสังคม
- ค. ด้านเศรษฐกิจ
- ง. ด้านสิ่งแวดล้อม

14. การที่สหกรณ์มีการจำกัดอัตราผลตอบแทนต่อทุนเรือนหุ้นไม่ให้สูงเกินไปนั้น เพื่อวัตถุประสงค์
ในข้อใด

- ก. ป้องกันการแสวงหากำไรในสหกรณ์ของผู้มีทุนมาก
- ข. ป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ของสมาชิก
- ค. ป้องกันการขยายทุนมากเกินไปจนความจำเป็น
- ง. ป้องกันการล้มละลายของสหกรณ์

15. เศรษฐกิจของชุมชนจะเข้มแข็งได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญในข้อใด

- ก. นำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างคุ้มค่า
- ข. ประชาชนประกอบอาชีพอย่างหลากหลาย
- ค. ประชาชนทำงานประกอบอาชีพในชุมชน ไม่ออกไปหางานทำที่อื่น
- ง. ประชาชนประกอบอาชีพที่มีรายได้มั่นคงลดการพึ่งพาจากภายนอก

16. การใช้ทรัพยากรธรรมชาติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีหลายประการ ยกเว้นข้อใด

- ก. การสร้างบ้านโดยใช้พื้นคอนกรีตแทนพื้นไม้
- ข. การใช้กระดาษสองหน้าหรือกระดาษรีไซเคิล
- ค. การงดใช้เครื่องเรือนทุกประเภทที่ทำจากไม้
- ง. การใช้น้ำซักผ้า น้ำสุดท้ายไปรดต้นไม้

17. ในสภาวะที่โลกได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ มากขึ้นควรนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
พอเพียงมาใช้ ในข้อใด

- ก. ชุมชนร่วมมือกันอนุรักษ์และพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ข. โรงงานอุตสาหกรรมปรับเปลี่ยนวิธีการนำวัตถุดิบมาแปรรูปเป็นสินค้าประเภทต่างๆ

- ค. การส่งเสริมการลงทุนระหว่างประเทศที่เน้นการใช้วัสดุเหลือใช้และวัสดุจากเคมีภัณฑ์
 - ง. รัฐบาลประกาศให้ประชาชนงดใช้วัสดุสิ่งของจากทรัพยากรธรรมชาติ
18. สหกรณ์ใดมีวัตถุประสงค์ในการจัดสรรที่ดินให้แก่เกษตรกร
- ก. สหกรณ์นิคม
 - ข. สหกรณ์บริการ
 - ค. สหกรณ์การเกษตร
 - ง. สหกรณ์ออมทรัพย์
19. ข้อใดเป็นการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้กับสหกรณ์
- ก. เชิญบุคคลที่มีความรู้ในด้านต่างๆ มาให้ความรู้แก่สมาชิก
 - ข. สมาชิกทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันทุกประการ
 - ค. ควบคุมการดำเนินงานตามหลักประชาธิปไตย
 - ง. นำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์
20. ข้อใดจัดเป็นการเดินสายกลางของสหกรณ์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ก. การจัดสรรผลประโยชน์ให้แก่สมาชิกในลักษณะเงินปันผล
 - ข. การให้สมาชิกรู้จักอดออม ลดรายจ่าย เพิ่มรายได้
 - ค. สมาชิกทุกคนต้องปฏิบัติตามหลักคุณธรรม
 - ง. การเป็นสมาชิกด้วยความสมัครใจ
21. มาตรการทางการเงินที่สำคัญของรัฐบาลเพื่อแก้ปัญหาการว่างงาน คือข้อใด
- ก. ลดการใช้จ่ายของรัฐบาลเพื่อให้มีเงินในคลังมากขึ้น
 - ข. ลดอัตราดอกเบี้ยเพื่อจูงใจผู้ผลิตในการกู้ยืมเงินไปลงทุน
 - ค. ขยายพันธบัตรรัฐบาลเพื่อให้รัฐบาลมีเงินสำรองมากขึ้น
 - ง. เพิ่มค่าของเงินให้มีความสูงขึ้นเพื่อให้ราคาสินค้าในต่างประเทศสูง
22. ข้อใดจัดเป็นการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อ
- ก. ขอความร่วมมือจากสถาบันการเงินให้เพิ่มสินเชื่อ เพื่อการลงทุนให้ประชาชนมีงานทำให้มากขึ้น
 - ข. ควบคุมราคาสินค้าและควบคุมต้นทุนการผลิต
 - ค. ส่งเสริมสินค้าส่งออกในตลาดโลกให้มากขึ้น

- ง. เพิ่มงบประมาณการใช้จ่ายของรัฐบาล
23. ถ้ารัฐบาลต้องการเพิ่มกำลังซื้อของประชาชนจะดำเนินการในข้อใด
- ก. เพิ่มภาษี
- ข. ลดภาษีการค้า
- ค. ขยายพันธบัตรรัฐบาล
- ง. ลดงบประมาณของรัฐบาล
24. ถ้าต้องการเพิ่มปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจของประเทศ ธนาคารจะดำเนินการในข้อใด
- ก. ธนาคารกลางกำหนดวิธีการลดดอกเบี้ยให้ต่ำลง
- ข. ให้ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อแก่ลูกค้าน้อยลง
- ค. เพิ่มอัตราดอกเบี้ยในบางธนาคาร
- ง. ลดอัตราดอกเบี้ยให้ต่ำลง
25. การที่รัฐบาลจัดอบรมและพัฒนาทักษะฝีมือของแรงงาน จัดเป็นมาตรการในด้านใด
- ก. จัดสรรผลตอบแทนในการผลิต
- ข. ควบคุมปริมาณการผลิต
- ค. ลดต้นทุนการผลิต
- ง. เพิ่มผลผลิต
26. การที่รัฐบาลเข้าไปควบคุมราคาสินค้าประเภทน้ำตาล นม น้ำมันพืชสำหรับประกอบอาหาร ส่งผลดีต่อใครมากที่สุด
- ก. ผู้บริโภค ข. รัฐบาล
- ค. ชาวนา ง. ผู้ผลิต
27. การที่รัฐบาลมีบทบาทในการแทรกแซงราคาและควบคุมราคาข้าวขึ้นส่งผลดีต่อใครมากที่สุด
- ก. ผู้บริโภค ข. นายทุน
- ค. รัฐบาล ง. ผู้ผลิต
28. ปัจจัยในข้อใดเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้ชาวต่างชาติ มาลงทุนในประเทศไทย
- ก. รัฐบาล ประชาชน เศรษฐกิจ การเงิน
- ข. วิทยุ โทรทัศน์ ธนาคาร แรงงาน

ค. แรงงาน ทุน การเงิน การคลัง

ง. ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ถนน

29. บทบาทของรัฐบาลในข้อใดมีผลต่อด้านเศรษฐกิจของประเทศ

ก. การส่งเสริมให้เอกชนและต่างประเทศมาลงทุน

ข. ผลิตบุคลากรทางการศึกษาให้มีจำนวนมาก

ค. การให้เสรีภาพในการเป็นเจ้าของทรัพย์สิน

ง. การกระจายอำนาจปกครองไปยังท้องถิ่น

30. การที่รัฐทำการปฏิรูปกฎหมายเพื่อรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่งผลดีในด้านใดมากที่สุด

ก. การศึกษา และเศรษฐกิจ

ข. การเมือง การปกครอง

ค. สังคม และวัฒนธรรม

ง. สังคม และเศรษฐกิจ



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

- | | |
|-------|-------|
| 1. ก | 16. ค |
| 2. ค | 17. ก |
| 3. ง | 18. ก |
| 4. ข | 19. ง |
| 5. ก | 20. ข |
| 6. ข | 21. ข |
| 7. ง | 22. ข |
| 8. ข | 23. ก |
| 9. ง | 24. ง |
| 10. ง | 25. ง |
| 11. ข | 26. ก |
| 12. ง | 27. ง |
| 13. ข | 28. ง |
| 14. ก | 29. ก |

แบบประเมินความพึงพอใจ

วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดยใช้กิจกรรมการพัฒนาการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดโดยที่

- 5 หมายถึง มีความพึงใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงใจในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านสาระการเรียนรู้						
1	ข้าพเจ้ารู้สึกว่เนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าชอบ					
2	ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
3	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
4	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิค TGT					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน					
6	ข้าพเจ้ามีโอกาส คิด พูด แสดงความคิดเห็นลงมือทำอย่างเท่าเทียมกัน					
7	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะและนำไปใช้ในชีวิิตประจำวัน					
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้						

ข้อ	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
8	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีสื่อในการเรียนรู้ที่น่าสนใจ					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการใช้สื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าสื่อที่มีสื่อของที่เป็นรูปธรรมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น					
11	ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการนำสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน					
ด้านการวัดและประเมินผล						
12	ข้าพเจ้าคิดว่าการใช้เทคนิคการสอนในการทดสอบได้เหมาะสม					
13	ข้าพเจ้าพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ทำได้เสมอ					
14	ข้าพเจ้าได้เข้ากลุ่มช่วยเหลือกันในการเตรียมตัวร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT					
15	ข้าพเจ้าได้ทราบคะแนนของตนเองและกลุ่ม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT
 คำชี้แจง : โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ด้านสาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้				
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย				
2. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้				
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย				
2.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดชัดเจน				
3. ด้านสาระการเรียนรู้				
3.1 กำหนดสาระการเรียนรู้เหมาะสมกับชั่วโมงที่เรียน				
3.2 เนื้อหาเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพในปัจจุบัน และเหมาะสมกับผู้เรียน				
3.3 เนื้อหาเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ ที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม				
3.4 เนื้อหาที่มีความที่มีความง่าย ไม่สับสน และน่าสนใจ				
4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
4.1 เรียนลำดับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม				
4.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
4.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้จัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียน				

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
เป็นสำคัญ				
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้				
5.2 ได้รับความสนใจ				
5.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				
6. ด้านการวัดผลประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้				
6.2 เครื่องมือเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน				

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค TGT

คำชี้แจง : โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

รายการประเมิน	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
ด้านสาระการเรียนรู้				
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการเนื้อหาสาระที่เรียนเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้าชอบ				
2. ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง				
3. ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน				
4. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT				
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน				

รายการประเมิน	ความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
6. ข้าพเจ้ามีโอกาส คิด พุด แสดงความคิดเห็นลงมือทำอย่าง เท่าเทียมกัน				
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูทำให้ข้าพเจ้าได้ ฝึกทักษะและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน				
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้				
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีสื่อในการเรียนรู้ที่น่าสนใจ				
9. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานในการใช้สื่อจัดกิจกรรมการเรียน การสอน				
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเครื่องมือสื่อของที่เป็นรูปธรรมในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น				
11. ข้าพเจ้ามีส่วนร่วมในการนำสื่อมาใช้ในกิจกรรมการเรียน การสอน				
ด้านการวัดและประเมินผล				
12. ข้าพเจ้าคิดว่ามีการใช้เทคนิคการสอนในการทดสอบได้ เหมาะสม				
13. ข้าพเจ้าพอใจในคะแนนของตนเองและคะแนนของกลุ่มที่ ทำได้เสมอ				
14. ข้าพเจ้าได้เข้ากลุ่มช่วยเหลือกันในการเตรียมตัวร่วม กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค TGT				
15. ข้าพเจ้าได้ทราบคะแนนของตนเองและกลุ่ม				

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ



ภาคผนวก ข

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ตารางที่ ข.1

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ข้อที่	คะแนนการพิจารณา					IOC	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	0	+1	+1	0	+1	0.60	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนการพิจารณา					IOC	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	0	+1	+1	0	+1	0.60	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้

ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

ตารางที่ ข.2

ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความพึงพอใจ วิชาเศรษฐศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

ข้อที่	คะแนนการพิจารณา					IOC	แปลความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ค่า IOC 1.00



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY



ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	แผนที่ 9	แผนที่ 10	แผนที่ 11	แผนที่ 12	SUM	pre	post
1	12	12	11	10	12	12	11	12	12	11	12	10	137	15	24
2	12	10	12	11	9	10	12	12	10	11	12	10	131	14	26
3	12	12	11	10	12	12	11	12	12	11	12	10	137	16	24
4	12	11	11	10	9	8	12	11	11	12	10	12	129	17	27
5	12	12	11	10	8	9	11	12	12	11	12	10	130	17	27
6	12	12	11	10	12	12	11	12	12	11	12	10	137	19	29
7	12	11	11	10	9	8	12	11	11	12	10	12	129	14	24
8	12	12	11	10	8	9	11	12	12	11	12	10	130	14	25
9	12	11	11	10	9	8	12	11	11	12	10	12	129	15	27
10	12	10	12	11	9	10	12	12	10	11	12	10	131	17	29
11	12	12	11	10	8	9	11	12	12	11	12	10	130	14	28
12	12	11	11	10	9	8	12	11	11	12	10	12	129	15	27
13	12	11	11	10	9	8	12	11	11	12	10	12	129	14	24
14	12	12	11	10	12	12	11	12	12	11	12	10	137	15	28
15	12	12	1	10	8	9	11	12	12	11	12	10	120	16	29
16	12	11	11	10	9	8	12	11	11	12	10	12	129	11	25
17	12	12	11	11	8	9	11	12	12	11	12	10	131	14	26
18	12	10	12	11	9	10	12	12	10	11	12	10	131	16	29
19	12	12	11	10	12	12	11	12	12	11	12	10	137	12	24
20	10	11	8	12	9	12	10	11	12	10	11	10	126	14	28
21	10	11	8	12	9	12	10	11	12	10	11	10	126	14	27
22	12	10	12	11	9	10	12	12	10	11	12	10	131	16	29
23	10	11	8	12	9	12	10	11	12	10	11	10	126	12	24
24	10	11	8	12	9	12	10	11	12	10	11	10	126	11	24
25	12	10	12	11	9	10	12	12	10	11	12	10	131	15	25
26	12	11	8	12	9	12	10	11	12	10	11	10	128	16	27
27	10	11	8	12	9	12	10	11	12	10	11	10	126	15	26
28	12	12	11	10	12	12	11	12	12	11	12	10	137	18	30
รวม	326	314	285	298	265	287	313	324	320	308	318	292	เฉลี่ย	416	742
													รวม		
เฉลี่ย	11.64	11.21	10.17	10.64	9.464	10.25	11.17	11.57	11.42	11	11.35	10.42	10.86	14.85	26.5
s.d	0.78	0.73	2.27	0.82	1.40	1.66	0.77	0.50	0.79	0.66	0.82	0.83	0.51	1.91	1.95

ตารางที่ ค.2

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3

	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	แผนที่ 9	แผนที่ 10	แผนที่ 11	แผนที่ 12	SUM	pre	post
1	9	8	10	11	7	7	6	11	6	12	10	8	105	9	20
2	8	9	8	10	8	6	5	10	7	10	11	9	101	10	20
3	7	7	7	9	9	8	6	6	7	10	10	8	94	11	21
4	9	10	10	11	6	6	6	7	6	11	10	7	99	11	18
5	10	9	10	10	8	6	5	8	5	11	10	5	97	10	22
6	7	7	7	9	9	8	6	6	7	10	10	8	94	12	19
7	10	7	7	8	9	8	7	7	8	9	10	11	101	10	24
8	8	9	6	8	7	8	7	7	8	10	11	11	100	13	21
9	9	8	10	11	7	7	6	11	6	12	10	8	105	12	20
10	10	7	7	8	9	8	7	7	8	9	10	11	101	16	21
11	8	9	6	8	7	8	7	7	8	10	11	11	100	15	22
12	8	9	8	10	8	6	5	10	7	10	11	9	101	14	23
13	9	10	10	11	6	6	6	7	6	11	10	7	99	10	25
14	9	8	10	11	7	7	6	11	6	12	10	8	105	12	19
15	10	9	10	10	8	6	5	8	5	11	10	5	97	10	18
16	7	7	7	9	9	8	6	6	7	10	10	8	94	17	24
17	10	7	7	8	9	8	7	7	8	9	10	11	101	16	23
18	8	9	6	8	7	8	7	7	8	10	11	11	100	10	20
19	9	8	10	11	7	7	6	11	6	12	10	8	105	12	21
20	8	9	8	10	8	6	5	10	7	10	11	9	101	11	24
21	9	10	10	11	6	6	6	7	6	11	10	7	99	10	19

2	8	9	8	10	8	6	5	10	7	10	11	9	101	9	20
2															
2	10	9	10	10	8	6	5	8	5	11	10	5	97	11	22
3															
2	7	7	7	9	9	8	6	6	7	10	10	8	94	13	21
4															
2	10	7	7	8	9	8	7	7	8	9	10	11	101	15	20
5															
2	8	9	6	8	7	8	7	7	8	10	11	11	100	12	25
6															
2	9	8	10	11	7	7	6	11	6	12	10	8	105	10	21
7															
2	8	9	8	10	8	6	5	10	7	10	11	9	101	9	20
8															
2	9	10	10	11	6	6	6	7	6	11	10	7	99	13	20
9															
3	10	9	10	10	8	6	5	8	5	11	10	5	97	18	23
0															
3	7	7	7	9	9	8	6	6	7	10	10	8	94	16	25
1															
3	9	10	10	11	6	6	6	7	6	11	10	7	99	10	26
2															
3	10	7	7	8	9	8	7	7	8	9	10	11	101	12	20
3															
3	8	9	6	8	7	8	7	8	9	10	11	9	98	11	21
4															
3	10	9	10	10	8	6	5	8	5	11	10	5	97	14	25
5															

(ต่อ)

ตารางที่ ค.2 (ต่อ)

	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	แผนที่ 9	แผนที่ 10	แผนที่ 11	แผนที่ 12	SUM	pre	post
รวม	305	295	290	335	270	245	210	280	235	364	359	295	เฉลี่ย	424	753
เฉลี่ย	8.71	8.42	8.28	9.57	7.71	7	6	8	6.71	10.4	10.2	8.42	รวม	12.1	21.51
ย											5			1	
s.d	1.04	1.06	1.60	1.19	1.04	0.93	0.76	1.71	1.04	0.94	0.44	2.01	0.43	2.45	2.17

ตารางที่ ค.3

การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

รูปแบบการเรียน	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
TGT	28	26.50	2.006	.379
ปกติ	35	21.51	2.174	.368



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นายอภิชาติ ทองโคตร
วันเกิด 15 เมษายน 2529
ภูมิลำเนา 43 หมู่ 1 ตำบลโคกสูง อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น 40250

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2553 เศรษฐศาสตรบัณฑิต (ศ.บ.)
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

พ.ศ. 2562 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY